

VRAE EN ANTWOORDE

OOR DIE HEILIGE GEES

 En na gisteraand is ons net heeltemal vervul. Ek het vandag die goeie verslae gehoor van baie wat die Heilige Gees ontvang het. En ons is bly daarvoor.

² Bly om vanaand vir Broer Graham by ons te hê, een van ons medewerkers hier van die tabernakel, die pastoor van die heiligheidskerk bo in Utica. En Broer Jackson, hy was gisteraand hier, meen ek was dit, of hy's nou hieragter êrens in die gehoor, het iemand gesê, in . . . Ja, ek sien vir Broer Jackson nou agter in die gehoor. En—en Broer Ruddell, is hy vanaand hier? Dis nog een van ons medewerkers hier anderkant op “62.” Ons is bly om hulle hier te hê. En met ons . . . O, Broer Pat, en al hierdie ander broers, ons is—en daar in die gehoor. Ons is bly om julle almal vanaand hier te hê.

³ Nou, as ek die ding wou regverdig, sou ek party van daardie goeie predikers boontoe bring hier om met julle te praat, want ek is hees net van gisteraand se wonderlike tyd.

⁴ Nou, my vrou, sy's my teregwyding; julle weet, broers, waarvan ek praat. Sy het gesê die mense agterlangs gisteraand kon my nie hoor nie, omdat ek in hierdie ding ingepraat het. En nou, voor ek begin, gaan ek iets probeer. Nou, ek wonder of dit beter is. Is dit beter daar ver agter? Of is dit beter? Is dit beter? Nou, Skat, dis een keer wat ek 'n punt teen jou gekry het. Nou, hulle sê dis beter. Goed. O, goeiste! Dis 'n vrou. Dis 'n goeie een, want dis lanklaas dat ek een gehad het. Sy's gewoonlik reg.

⁵ Wel, ons het beslis 'n wonderlike tyd gehad met daardie drie aande se diens; ek het. En nou, die bande, almal behalwe gisteraand. . . Ek het vir Broer Goad gebel en hom gesê om die band te kom opneem vir die tabernakel. Maar ek het verstaan dat Billy Paul sy motor gehad het en weg was, so die band is nie opgeneem nie, sover ek weet. So ons het daardie een gemis. Ek sou daarvan gehou het om dit in die kerk te hou terwille van die kerk vir—iemand sê—wat ons glo.

⁶ Nou, vanaand gaan ek praat oor *Die Groot Konferensie*, as ek betyds deur die vrae kan kom. En dan, môre-oggend is 'n genesingsdiens. En ons gaan vir die siekes bid. Daarom, ons kan nie uitgee—of net gaan sê: “Nou, ek gaan vir jou, en jou, en jou neem,” nie. Dit sou nie reg wees nie. Maar ons gee 'n groep kaartjies uit, en êrens tussen daardie kaartjies, roep ek 'n paar op die platvorm op. En dan, as die Heilige Gees begin openbaar, dan gaan Dit uit deur die gehoor en kry die mense daar in die gehoor

vir die genesingsdiens. En dan, môre-oggend, sal ek praat, as die Here wil, net voor die genesingsdiens.

⁷ Ek sien my vrou lag. Skat, kan jy my glad nie hoor nie? O, jy hoor my. Wel, dis mooi. Sy sit daaragter en as dit—my nie kan hoor nie, skud sy haar kop: “Jy. . . Kan jou nie hoor nie, kan jou nie hoor nie.”

⁸ So dan môre—môre-aand is ’n evangelistiese diens met waterdoopdiens. En dan, sodra ek klaar preek môre-aand, sal ons die gordyne ooptrek en waterdoop hê hier môre-aand. As die Here wil, as die Here wil, in die oggend, wil ek—of môre-aand, wil ek praat oor die onderwerp: *’n—’n Teken Is Gegee*. En dan, as ons Woensdagaand hier is, as die Here my toelaat om Woensdagaand hier te wees, wil ek praat oor die onderwerp: *Ons Het Sy Ster in die Ooste Gesien en Het Gekom om Hom te Aanbid*. Nou, dis net voor Kersaand.

⁹ En dan, onmiddellik na Kersfees is Kersvakansie week. Dis wanneer ons al die briewe vat. . . Broer Mercier-hulle haal hulle gewoonlik almal uit. En ons lê hulle almal oop, en ons bid oor hierdie briewe en vra die Here om ons te lei na waar ook al deur die wêreld ons moet gaan.

¹⁰ Nou, hulle is, Christen Sakemanne het ’n lang lys, wat binnekort in Florida sal wees vir hulle konferensie. Gaan daarvandaan na Kingston, dan oor na Haïti, en af na Puerto Rico, in Suid-Amerika in, terug deur Mexiko langs.

¹¹ Maar die Here skyn my na Noorweë te lei. Ek weet nie hoekom nie. Ken julle die boekie *Man Deur God Gestuur*? Dis die grootste godsdienstige publikasie in Noorweë. Dink daaraan, wat die Here daar gedoen het. En toe ek daar was, wou hulle my nie hande op die siekes laat lê nie. Ek was daar gewees vir drie aande. En hulle wou my nie hande op die siekes laat lê nie. So julle sien wat God kan doen. Die skares was so groot dat hulle berede polisie moes neem, perde, en die mense uit die strate moes uitry sodat ek by die plek kon opkom. En ek het nie hande op die siekes gelê nie. Ek het nogtans vir hulle gebid; vir hulle laat hande oplê op mekaar.

¹² So. . . [Iemand praat met Broer Branham—Red.] Ja, ek sal beslis, dan. Nou, môre-oggend. . . Nou, vanaand, miskien sal ons net op hierdie vrae ingaan, want ons het ’n paar baie goeies. En ek weet nie hoe lank die Here ons daarop sal hou nie. En dan, môre-oggend sal óf Billy Paul, Gene, óf Leo, een, hier wees om gebedskaartjies uit te gee om agt tot agt-dertig. Nou, die mense van buite die dorp, laat ek dit weer oordoen sodat julle nie sal vergeet nie. As julle graag in die gebedsry wil kom, ons wil liever buite-mense hê indien moontlik.

¹³ Nou, soms hier in die kerk kom ons by ’n punt waar hulle sê: “Wel. . .” Ons kry die buite-mense, bring hulle nader. . . Iemand sal sê: “Wel, ek het nie geweet wat met hulle verkeerd was nie.

Hulle mag dalk iets verkeerds gesê het.” Dan kry jy mense in die dorp; hulle sê: “O, jy het hulle dalk geken.” So. . . Dan sê hulle—dis al gesê: “Wel, ek sal jou sê, dis gebedskaartjies.” Wel, wat van hulle wat nie gebedskaartjies het nie? En daar was dag-na-dag wat dit. . .

Sê wat? [Broer Branham word gevra om van die mikrofoon af terug te staan—Red.] Van die mikrofoon af terugstaan? Wel, julle weet, ek preek altyd die middel van die weg. So miskien sal ek dit maar net so neem. Is dit beter? Dis beter. Dis goed. Ek sal julle sê wat dit is. Ons—ons luidsprekerstelsel hier is baie swak, baie swak. En ons probeer nie nou verbeter nie, want ons wil die nuwe tabernakel binnekort laat bou. En dan sal ons baie plek hê (sien?), as ons hier kan omkom en hierdie plek ’n bietjie groter kan uitbrei, en nog ’n paar plekke kan inrig, en gereedmaak vir byeenkomste wanneer ons hulle hier het.

¹⁴ En nou, onthou, in die oggend sal die kêrels, een of drie van hulle, kaartjies uitgee tussen agt-dertig, of, agt en agt-dertig. Dit gee almal ’n kans om plek te kry. En ek het gepraat oor hoe hulle kaartjies uitgee, waarom ons dit doen. Dis om orde te handhaaf. Sien? Nou, wat as ek hier sou inkom, net soos nou en sê: “Laat *hierdie* vrou, *hierdie* vrou, en *daardie* man, en *hierdie* vrou. . .?” Sien julle, dit sou soort van—dit sou soort van moeilik wees. Sien? En dan, as julle. . . Ek het dit al dikwels gedoen. En as hulle môre nie te veel is nie, doen ek dalk dieselfde ding. Ek sal sê: “Hoeveel mense hier is van buite die dorp wat iets met julle verkeerd het? Staan julle op.”

¹⁵ Broer Mercier, jy kom my te hulp. Gaan jy my help? [Broer Mercier antwoord—Red.] O, jy kom. . . Hy kom homself te hulp. Ek het vandag met jou meisie gepraat. Nou, jy beter baie goed wees vir my. Sien? Goed. Dis goed. Ek—ek bewonder daardie moed, Broer Leo. Wanneer dit nie reg is nie, laat ons—laat ons dit regkry sover as ons weet hoe, so goed as wat ons kan.

¹⁶ So dan nou, vra net die buite-mense om hulle hande op te steek wat iets met hulle verkeerd het. En staan dan net daar, wy jou toe aan een persoon totdat die Heilige Gees aan die gang kom, en neem die hele gehoor. Hoeveel was al hier wanneer hulle dit hierbinne gedoen gesien het? Sekerlik! Sien, sien? So dit maak nie saak op watter manier dit is nie. Dis net. . .

¹⁷ Ek wil hê julle moet dit onthou, en ek sal probeer om môre weer daaroor te gaan. Heidene, die Evangelie wat vir hulle gegee is, is ’n Evangelie van geloof, glad nie een van werke nie. Sien? En soos ek gisteraand gesê het. Toe die Heilige Gees op Pinksterdag neergedaal het, toe hulle daar na die Jode toe gegaan het (Handelinge 19:5), moes hulle hande op hulle lê dat hulle Dit ontvang. En toe hulle daar na die Samaritane toe gegaan het, moes hulle hande op hulle lê. Maar toe hulle na die Heidene toe

gekom het by Cornelius se huis: “Terwyl Petrus hierdie woorde gespreek het . . .” Geen oplegging van hande nie.

¹⁸ Toe die dogtertjie gesterf het, Jairus se dogter, die priester, het gesê: “Kom lê hande op haar, en sy sal lewe.” Maar toe die Romeinse hoofman oor honderd, die Heiden, het gesê: “Ek is nie waardig dat U onder my dak kom nie, spreek die woord.” Daar is dit. Sien?

¹⁹ Die Siro-Fenisiëse vrou, Grieks is eintlik wat sy was, toe sy—toe Jesus vir haar gesê het, gesê: “Dis nie vir My geoorloof om die kinders se brood te vat en dit vir die honde te gee nie.”

Sy het gesê: “Dis waar, Here; maar die honde onder die tafel eet die kinders se krummels.”

Hy het gesê: “Oor hierdie uitspraak, het die duivel jou dogter verlaat.” Sê dan goeie dinge. Sê iets goeds oor iemand. Praat oor Jesus. Sê iets lojaals, iets egs. Dis die manier om van duiwels ontslae te raak. Hy het nooit gesê—Hy het nooit vir die dogter gebid nie. Hy het nooit 'n enkele ding gesê daaroor dat sy genees is nie; Hy het net gesê: “Oor hierdie uitspraak, oor hierdie uitspraak . . .”

²⁰ Hattie Wright, nou die dag, sy het nie vir enigiets gevra nie. Sy het net daar gesit, maar sy het die regte ding gesê, waarvan die Heilige Gees gehou het. En die Heilige Gees het teruggepraat en gesê: “Hattie, vra enigiets wat jy wil, wat jy ook al het en jy wil hê. Vind uit of dit werklik is of nie. Vra enigiets (die genesing van haar kreupel sustertjie wat daar ineengekrimp sit; tienduizend dollars om haar te laat ophou grawe op daardie heuwels daar; die jeug teruggeplaas in haar behoorlik afgeremde liggaam); wat jy ook al wil vra, vra dit sommer nou. As Dit nie kom en dit dadelik vir jou gee nie, dan is ek 'n valse profeet.” Dis—dis—dis iets, is dit nie?

²¹ Jesus het gesê: “Sê vir hierdie berg . . .” En julle het gehoor die—van wat gebeur het; dis die bediening waarin ons ingaan. Ons is nou al baie ver in pad af. Binnekort die Koms van die Here Jesus. En ons moet wegrapingsgeloof hê in 'n Kerk wat verander kan word in 'n oomblik, in 'n oogwink om uit te gaan, of ons sal nie gaan nie. Maar moenie bekommerd wees nie, dit sal daar wees. Dit sal daar wees. En wanneer die krag van *hierdie* kerk opkom, sal dit sy broers bring; die krag van *daardie* kerk opkom, sal sy broers bring; die krag van *daardie* kerk sal die ander broers bring; dan sal daar 'n algemene opstanding wees. En ons sien uit daarna.

²² Nou, moenie vergeet nie, gebedskaartjies môre-oggend om agtuur tot agt-dertig. Dan vra ek hulle wat daar ook al in is, hou dan net op kaartjies uitgee, en gaan terug, en gaan sit (sien?), want hulle sal hulle dalk in elk geval al almal uitgegee hê teen daardie tyd, of soveel as wat ons daar êrens sal uittrek. Die kêrels sal opkom, al die kaartjies reg voor julle deurmekaar maak, dan

as jy een wil hê, jy een wil hê, of wat nog soos dit . . . Dan wanneer ek inkom, sal ek net . . . Waarvanaf die Here ook al sê om te begin roep . . . En as Hy gesê het: “Moet glad nie uitroep nie,” sal ek hulle glad nie uitroep nie (sien?), net wat dit ook al is.

²³ En ek's . . . Daardie bediening is in elk geval aan die uitfaseer; daar kom iets groters in. Onthou, dis waar dit elke keer van hierdie platvorm af gesê is, of van hierdie preekstoel af, en dit het nog nooit gefaal nie. Onthou julle die bediening oor die hand? Gesien wat dit gedoen het? Die gedagtes van die hart, gesien wat dit gedoen het? Nou kyk hierna: spreek die Woord, en kyk wat Dit doen. Sien? Ek het jare gelede vir julle hier gesê—die kerk (ek praat met die tabernakel)—jare gelede, drie of vier jaar gelede, iets is aan die gereedmaak om te materialiseer; dit maak gereed om plaas te vind. En hier is dit nou aan die deurbreek reg in die . . . Dit neem gestalte aan. Nou, ons is dankbaar daarvoor. O, hoe dankbaar is ons nie. Net so verheug.

²⁴ Nou, ons het 'n paar baie moeilike vrae hier, en ons wil dadelik op hulle ingaan. Iemand het gekyk na al hierdie boeke wat ek het. Ek het gesê: “Wel, 'n slim man het net een nodig.” Maar ek is nie 'n slim man nie. Ek moet 'n klomp van hulle hê om in te kyk. Wel, hierdie is die *Diaglott*, en hierdie is 'n Bybel, en hierdie is 'n konkordansie. So dis 'n . . . Ons gaan net die Here vra om ons te help en ons te lei om hierdie vrae te beantwoord net volgens Sy Goddelike wil en Sy Woord.

²⁵ So nou, kom ons buig net ons hoofde 'n oomblik vir gebed. Here, ons is dankbaar teenoor U uit die allerdiepste van ons hart vir wat U vir ons gedoen het in hierdie laaste drie aande. O, om die predikers daaragter in die kamer te sien ontmoet en hande skud, en hernude geloof, en—en 'n nuwe stap om te neem. Wat bel op die telefoon . . . En ons harte wat verheug is, en mense wat die Heilige Gees ontvang nadat hulle was—U Woord gesien het, hoedat Dit presies sê stap-vir-stap hoe om U Heilige Gees te ontvang. Ons is so dankbaar daarvoor, Here.

²⁶ U maak dinge so eenvoudig vir ons, want ons is eenvoudige mense. En ons bid, God, dat—dat U ons altyd onself volledig eenvoudig sal laat maak. Want dis . . . Dis die soort wat homself verneder wat verhoog sal word. En die wysheid van die wêreld is dwaasheid by God; dit het God behaag om hulle, wat verlore was, deur die dwaasheid van prediking te red.

²⁷ En nou, Vader, daar is verskeie vrae hier in my besit, wat gevra is uit opregte harte wat besorg is. En een van hulle wat verkeerd beantwoord is, mag die persoon na die verkeerde kant stuur, om die verkeerde lig te werp op hulle vraag wat hulle hinder. So Here God, ek bid dat U Heilige Gees oor ons sal beweeg en hierdie dinge sal openbaar, want daar staan geskrywe in die Skrifte: “Vra en julle sal ontvang; en soek en julle sal vind; klop en dit sal vir julle oopgemaak word.” En dit is wat ons

nou doen, Here, klop aan U deur van genade. Terwyl ons in die skaduwee van U Goddelike geregtigheid staan, pleit ons om die Bloed van die Christus van God en om die Heilige Gees.

²⁸ En ons kom nie vanaand net omdat ons van daardie drie aande se preek oor die Heilige Gees af kom nie, ons kom met die diepste eerbied en opregtheid. Ons kom asof dit die laaste aand is wat ons ooit op die aarde sou wees. Ons kom in die geloof dat U ons gebede sal beantwoord. En Here, ons vra U nou om ons te versadig met U Ewige Lewe. En in antwoord op U Woord, mag die Heilige Gees, O God, deurdag ons gevind het dat dit Uself onder ons is, bid ons dat Hy vanaand aan ons die dinge wat ons begeer, sal openbaar. En ons het net begeer dat ons siele tot rus sal kom, en ons gemoed tot vrede, en geloof te hê in God om na vore te tree om die seëninge op te eis wat Hy beloof het. Ons vra dit in Jesus' Naam. Amen.

²⁹ Nou, ek het al die vrae wat vir my gegee is, behalwe een. En ek het die klein Broer Martin geantwoord wat my eergisteraand 'n vraag gevra het, net een. Daar was baie hier gisteraand, maar dit was gebedsversoeke. En Broer Martin het my die vraag gevra oor Johannes 3:16—of Johannes 3, dink ek, oor: “Tensy 'n mens uit water en uit Gees gebore is, kan Hy die Koninkryk nie sien nie,” en het dit vergelyk met 'n band wat ek uitgestuur het oor Hebreërs. En ek het hom in die agterste kamer hier ontmoet gisteraand, en—voor ek 'n kans gekry het om hom te antwoord, en toe het ek daar, oor die onderwerp.

³⁰ Nou, is daar enige hier wat nie gisteraand hier was nie? Laat ons julle hande sien, wat nie gisteraand hier was nie. O, ons, het so gewens julle was by ons. Ons het so 'n heerlike tyd gehad. Die Heilige Gees. . .

³¹ Ek sal dalk, net vir 'n oomblik. . . Dit sal nie skade doen nie. Hierdie word opgeneem. En as enige prediker dalk—of persoon wat dalk verskil van wat ek nou gaan sê, of selfs in die vrae, vra ek, broer, dat jy dit nie vreemd sal vind nie, maar dat—onthou dat hierdie band hier in ons tabernakel gemaak word. Ons onderrig ons mense. Baie predikers van verskillende gelowe sit hier in. En ek wil graag weer op die onderwerp ingaan, want daar is sommige van ons mense wat nie gisteraand kon inkom nie, wat ek sien vanaand hier is. En ek wil graag net 'n oomblik deurgaen, as julle dit sal toelaat, oor dit wat ek gisteraand van gepraat het; en dit was oor Pinkster, oor die ontvang van die Heilige Gees.

Nou, lees uit die *Emphatic Diaglott* van die Griekse vertaling, waarby ek gisteraand was, wat nou voor my ooplê. Dis die oorspronklike vertaling van die Grieks na die Engels. Dit gaan nie deur ander vertalers nie, dis—en ander weergawes nie, dis direk van die Grieks na die Engels. Nou, die Engelse woorde, het dikwels sulke betekenisse aan hulle, soos wat ek nou sal sê: *board*. Neem daardie woord *board*. Julle sal sê:

“Wel, hy het bedoel dat ons hom verveel het [Eng. “were boring him”—Vert.].” Nee! “O, hy—hy het sy losies [Eng. “board.”—Vert.] betaal.” Nee! Wel hy . . . “Dis ’n plank [Eng. “board.”—Vert.] teen die kant van die huis.” Wel, sien? Of enige van daardie . . . Daar’s vier of vyf verskillende woorde wat gebruik kon word; jy moet die sin hê. Die woord: *see*. *See*, beteken “om te verstaan,” in Engels. *Sea* beteken “’n klomp water.” *See* beteken “om na te kyk.” Sien? Maar oor hierdie vertalings, die woord wat hier gebruik is, waarvan ek gisteraand gepraat het in Handeling 2de hoofstuk, waar daar staan: “Tonge van vuur het op hulle gesit . . .” Nou, ek wil graag net vir ’n oomblik teruggaan. Wil julle graag, net vir ’n oomblik, en dit soort van hersien vir ’n oomblik voor ons enigins voortgaan?

³² Nou, blaai, jy in jou King James of watter vertaling jy ook al uit lees. . . En ek wil dit lees. En luister nou baie mooi. Moenie verkeerd verstaan nie. Vandag het baie, selfs my suster, baie van hulle het gebel, gesê. . . Mev. Morgan. . . Baie van hulle was gisteraand hier. Mev. Morgan is een van ons susters wat opgegee was; en sy was op die sterftelys in Louisville vir sestien, sewentien jaar gelede met kanker. Ek dink sy sit weer hieragter vanaand. Sy kon nie hoor nie, het sy gesê, omdat ek direk in die mikrofoon ingespraat het. En om hulle onthalwe wil ek hierdeur gaan vir ’n oomblik.

³³ Nou, ek lees uit hierdie Skrif van Handeling 2:

. . . toe die Dag van die Pinksterfees aangebreek het, was hulle almal in eengesindheid. . . (Nou, ek hou meer daarvan as eendragtig: want jy kan eendragtig wees oor byna enige onderwerp, maar hulle gesindhede was hier dieselfde.) . . . eensgesind en in dieselfde plek.

En daar het skielik ’n geluid uit die hemel gekom, soos van ’n geweldige rukwind, en dit het. . . die hele huis gevul waar hulle gesit het. (Nie gekniel, nie gebid, maar gesit het.) . . .

. . . Verdeelde tonge. . . (T-o-n-g-e—tonge. “Verdeeld” beteken: “geskei.”) . . . Tonge. . . deur hulle gesien. . . soos. . . vuur, en een. . . (“Een,” enkelvoud) . . . het gerus op elkeen van hulle.

En hulle is almal vervul. . . (“En,” voegwoord.) . . . almal vervul met die Heilige Gees, en het begin spreek in ander tale, soos die Gees aan hulle gegee het om uit te spreek.

Nou daar het in Jerusalem Jode gewoon, godsdienstige manne, uit elke nasie wat onder die Hemel is.

. . . toe hierdie was. . . en toe hierdie berig rondgegaan het, het die menigte saamgestroom, en was bevrees, want. . . elke een het gehoor die. . . hy in sy eie taal spreek.

34 Nou let op! Toe die vuur gekom het, was dit tonge; toe hulle gepraat het, was dit taal. Nou, daar is 'n yslike verskil tussen tonge en tale. Vir ons is dit alles dieselfde. Maar, in Grieks, beteken “tong” *dit*. [Broer Branham illustreer—Red.] Oor is, *dit*. Sien? Dit beteken nie 'n taal nie; dit beteken die deel van jou liggaam wat 'n tong is. As julle oplet, dis vertaal *tonge van vuur* wat beteken “soos tonge,” net soos die lek van vuur, 'n lang vlam van vuur. Nou, let nou op die klem. En elkeen van daardie plekke nou, moet dit nie vergeet nie.

35 Nou, ons gaan vanaand 'n klein drama opvoer. En ek gaan dit aan julle oorlaat. Nou onthou, as enigiets teenstrydig is, hang dit van jou af. Maar die enigste manier wat enige persoon ooit enigiets van God kan kry, is deur geloof. En voor jy kan . . .

36 Ek moet weet wat ek doen voor ek vertrou kan hê in wat ek doen. Waarom het jy met jou vrou getrou? Jy het vertrou in haar gehad. Jy het haar beproef, haar dopgehou, gesien waar sy vandaan kom, wie sy was. Dis so met die Skrif, met God. Dis wat hierdie visioene laat ontstaan, die—hierdie Vuurkolom, al hierdie dinge, want God het dit belowe. God het so gesê. Ek het Hom aan Sy Woord getoets en weet dat Dit die Waarheid is. En julle volg Sy Woord. Dan as daar 'n bietjie verwarring iewers is, dan is daar iewers iets verkeerd. Want God (luister!)—God het nooit of sal nooit buite Sy eie—of teenstrydig met Sy eie wette werk nie. Die winter sal nie in die somer kom nie, en die somer sal nie in die winter kom nie. Die blare sal nie in die lente afval en weer in die herfs uitkom nie. Jy kan dit net nie laat gebeur nie.

37 Soos ek gisteraand gesê het oor die artesiese put, wat jou oes natlei. Of as jy hierbuite in die middel van 'n land staan, en dis pikdonker, en jy sou sê: “O, groot elektrisiteit, ek weet jy's in die land. Nou, ek het verdwaal, weet nie waarheen ek gaan nie. Gee lig, sodat ek kan sien hoe om te loop! Daar's genoeg elektrisiteit om die hele veld te verlig.” Dis waar. Ja, meneer! Daar's genoeg elektrisiteit in hierdie kamer om dit selfs sonder daardie ligte, daarsonder, te verlig. Maar jy moet dit beheer. Nou, jy kan daarop skree tot jy nie meer kan skree nie, dit sal nooit verlig nie. Maar as jy volgens die wette van elektrisiteit werk, dan sal jy lig kry.

38 Wel, dis net soos dit met God is. God is die groot Skepper van hemele en aarde, dieselfde gister, vandag, en vir altyd. Hy's steeds God. Maar Hy sal net werk soos jy Sy wette en instruksies volg. Vriende, ek sê dit: ek het dit nog nooit sien faal nie, en dit sal ook nie.

39 Nou, kom ons let op. Jesus het, in Lukas 24:49, die apostels opdrag gegee, nadat hulle gered en geheilig is, volgens die Woord; geregverdig deur te glo in die Here Jesus; geheilig in Johannes 17:17 toe Jesus gesê het: “Heilig hulle, Vader, deur die Waarheid. U Woord is die Waarheid.” En Hy was die Woord.

40 Nou, het hulle mag gegee om die siekes te genees, duiwels uit te dryf, dooies op te wek; en hulle het verheug teruggekom. En hulle name was op die Lam se Boek van die Lewe. Julle onthou hoe ons nou daardeur gegaan het. Maar hulle was nog nie bekeer nie. Jesus het vir Petrus gesê in die nag van Sy kruisiging, Hy het gesê: “Nadat jy bekeer is, versterk dan jou broers.”

41 Die Heilige Gees is wat . . . Jy glo tót die Ewige Lewe, maar wanneer die Heilige Gees kom, is Dit Ewige Lewe. Jy glo tot . . . Jy’s verwek deur die Gees met heiligmaking, maar nooit gebore uit die Gees voor die Heilige Gees inkom nie. Dis korrek. ’n Baba het lewe in die skoot van die moeder, klein spiertjies beweeg; dis ’n lewe. Maar dis ’n ander lewe wanneer dit die asem van lewe in sy neus inasem. Dis anders. Dis wat dit is, dis . . .

42 My liewe Metodiste broer, en Pelgrim Heiligheid, en Nasaréner, die doop van die Heilige Gees is verskillend van heiligmaking. Heiligmaking is die reiniging, wat ’n voorbereiding is vir Lewe. Maar wanneer die Heilige Gees kom, is Dit Lewe. Voorbereiding is om die houer te reinig; die Heilige Gees is om die houer vol te maak. *Heiligmaking* beteken “gereinig en opsy gesit vir diens.” Die Heilige Gees is om dit in diens te stel. Jy is die houer wat God gereinig het.

43 En ons vind uit die Heilige Gees is God Self binne-in jou. God was bokant jou in die Vuurkolom met Moses. God was met jou in Jesus Christus. Nou is God in jou, in die Heilige Gees. Nie drie gode nie, een God wat in drie ampte werk.

44 God wat neerbuig, afdaal van bo die mens. Hy kon Hom nie aanraak nie, want hy het gesondig in die tuin van Eden en homself afgeskei van Sy gemeenskap. Wat het toe gebeur? Hy moes bo hom wees. Bloed van bulle en bokke wou Hom nie toelaat om weer met die mens gemeenskap te hou nie; maar deur wette en verordeninge, wat hierdie tyd vooraf geskadu het wat sou kom, van die offer van bulkalwers, ensovoorts, en skape . . . Toe, toe God neergedaal het en in ’n geheiligde liggaam ingewoon het, maagdelik gebore uit ’n vrou, wat God Self . . . Weet julle wat God gedoen het? Hy—Hy het niks gedoen as maar net . . . Hy het Sy Tent onder ons s’n geplaas. God het in ’n Tent, naamlik Jesus Christus, gewoon. Hy het maar net Sy Tent by ons opgeslaan, geword . . . (Ek sal—preek môre daaroor, so ek beter dit daar laat.) Nou, dat—hoe God tent-of by ons gewoon het . . .

45 En nou is God in ons. Jesus het in Johannes 14 gesê: “In daardie dag sal julle weet dat Ek in die Vader is, die Vader in My, en Ek in julle, en julle in My.” God in ons. Wat was die doel? Om Sy plan uit te voer.

46 God het ’n plan gehad. Hy wou onder die mense werk, en Hy het dit ingebring in die Vuurkolom, wat die mistieke Vuur was wat oor die kinders van Israel gehang het. Toe is daardie selfde Vuur gemanifesteer in ’n liggaam van Jesus. En Hy het gesê

Hy was daardie Vuur: “Voordat Abraham was, IS EK.” Hy was daardie Vuur. Hy het gesê: “Ek kom van God af, en Ek keer terug na God.” En na Sy dood, begrafnis, en opstanding, het Paulus Hom op die pad ontmoet—toe sy naam nog Saulus was—op die pad na Damaskus, en Hy was weer terugverander in daardie Vuurkolom. ’n Lig het sy oë uitgedoof. Dis reg.

⁴⁷ En hier is Hy vandag, dieselfde Vuurkolom, selfde God wat dieselfde tekens doen, dieselfde werke. Waarom? Hy werk onder Sy mense. Hy’s in ons. Ek . . . Hy is nou met jou: “maar Ek sal in julle wees. Ek sal met julle wees, selfs in julle, tot die voleinding,” die einde van die wêreld. Hy sal met ons wees.

⁴⁸ Nou, let op. Jesus het hulle opdrag gegee om op te gaan na Jerusalem en te wag. Die woord *vertoef* beteken “om te wag,” beteken nie om te bid nie, beteken “om te wag.” Hulle was nog nie geskikte onderdane om te preek nie, want hulle het net van Sy opstanding geweet deur Sy Persoon, van Hom van buite te sien. Hy—Hy het hulle beveel om nie meer te preek, niks te doen, totdat hulle eers met Krag van omhoog toegerus is nie.

Ek glo nie dat enige prediker deur God gestuur is of korrek geordineer kan word . . . Want God is oneindig. En wat God een keer doen, doen Hy die heeltyd. Nou, as God hulle nie wou laat preek voordat hulle na Pinkster gegaan en die Pinkster-ervaring ontvang het nie, het geen mens, behalwe as een of ander diep begeerte van sy eie of een of ander organisasie wat hom opdrag gegee het, die reg om ’n kansel te betree alvorens hy met die Heilige Gees vervul is nie. Dis presies reg. Want hy lei hulle deur ’n intellektuele opvatting van een of ander organisasie totdat hy met die Heilige Gees vervul is; en dan, gee hy hulle die voedsel van die duif; *Die Lam en die Duif*, waarvan ons gisteraand gepraat het.

⁴⁹ Nou let op. Hy het gesê: “Gaan op na Jerusalem en bly daar; wag net daar totdat Ek die belofte van die Vader stuur.” En toe, wat het hulle gedoen? Daar was ’n honderd-en-twintig van hulle, manne en vroue. Hulle het in ’n bo-vertrek by die tempel ingegaan.

Nou, die dag van die Pinksterfees was aan die naderkom, van die reiniging van die heiligdom, die slag van die paaslam tot die—die koms van Pinkster, wat die eerste vrugte van die oes was, die jubelfees, die Pinksterjubelfees. En op die geboue . . .

⁵⁰ Nou, ek was in die lande. Die oosterse lande het selde ’n trap binnekant gehad. Die trap was aan die buitekant. Buitekant die tempel, word daar vir ons vertel, was daar ’n trap wat gelei het na ’n kamertjie daar ver; gaan op, en op, en op, tot jy by ’n kamertjie daarbo kom, soos ’n stoorkamer bo-op die tempel, ’n soort kamertjie, ’n bo-vertrek. En die Bybel het gesê dat hulle daar binne-in was en die deure was toe, want hulle was bang vir die Jode, omdat hulle hulle uitmekaar uit sou trek oor die

aanbidding van die Here Jesus, nadat Kajafas die hoëpriester, en Pontius Pilatus, en hulle Hom doodgemaak het. So hulle sou van al die sogenaamde Christene ontslae raak. En die deure was toe, en hulle het gewag.

⁵¹ Nou, in daardie kamers soos daardie, is daar geen vensters nie. Vensters was klein goedjies met tralies met iets soos deure, wat jy oopgetrek het. In daardie kamers is vetlampies wat van bo af hang en brand. . . As julle ooit in Kalifornië is by Clifton se Kafeterië, gaan af in die kelderverdieping, en julle sal 'n baie soortgelyke soort, as die bo-vertrek, kry. Was julle al ooit daar? Hoeveel hierbinne was al daar? Ek sien mense knik julle kop. Wel, julle weet waarvan ek praat. Goed. Gaan soontoe, en julle sal die Tuin van Getsémane sien; voor julle dit doen, sal julle in een van daardie oosterse vertrekke ingaan. Dis presies waar. Daar sal julle 'n lampie kry vol olyfolie met 'n wolpitjie wat daarin lê, aan die brand.

⁵² Nou, kom ons sê hulle was daarbo, het opgeklim hier buitelangs. Hulle het daarbo gekom en hulleself verberg, want hulle was bang vir die Jode. Jesus het hulle nie aangesê om na die bo-vertrek toe te gaan nie. Hy het net gesê: “Wag in Jerusalem.” As hulle hieronder in 'n huis was, moeilik om te sê wat sou plaasvind. Hulle sou inkom en hulle kry. So hulle het na 'n klein ou kamertjie toe gegaan in die boonste verdieping, daar ver bo in die dakkamer, en daar, die kamer toegegrendel sodat die Jode nie daar na hulle toe kon inkom nie. En hulle het daar gesit en wag vir tien dae.

⁵³ Nou, nou, ons is in Handeling 1. Nou, luister nou mooi. Het julle die prentjie? Buitekant die gebou het die trappie opgegaan, en hulle het in hierdie kamertjie ingegaan. Onder in die tempel het hulle die Pinksterfees gehou. O, daar was 'n groot doenigheid. Nou, toe die Pinksterdag ten volle aangebreek het, was hulle almal eensgesind, eensgesind, het geglo dat God daardie belofte sou stuur. Laat elke persoon hierbinne vanaand in daardie selfde gesindheid kom en kyk wat vind plaas. Dit moet herhaal word. Dis 'n belofte net soos hulle gehad het. Sien?

⁵⁴ Wat het hulle gedoen? Die instruksies gevolg, die—die—die wette van God gevolg: “Wag totdat . . .”

⁵⁵ Nou, hulle was bang vir die Jode. Nou, onthou dit. Hulle was bang vir die Jode. Nou, ewe skielik het daar 'n geluid sóos van 'n rukwind gekom. Dit was nie 'n rukwind nie; dit was sóos 'n rukwind. Ek sal nou-nou die kommentaar lees oor die vertaler. Dit was soos 'n rukwind. Met ander woorde, dit was 'n bonatuurlike wind (o!), iets wat hulle kon voel. Die wind was binne-in hulle. Daar het 'n—'n rukwind gekom, soos 'n rukwind. Die wind het nie geruk nie, maar dit het net soos 'n rukwind geklink, soos iets wat so maak: Whew! Het julle dit al ooit gevoel? O, goeiste! Soos 'n rukwind. Nou let op. En dit het gevul . . .

Nou, hierin het dit gesê: “al die,” maar in die Grieks staan “die Hele (Hoofletter H-e-l-e), die Hele Huis” oral daarbinne. Elke bars, hoek, en krakie was skynbaar vol daarvan. Het nie gesê: “Sê, Broers, voel julle wat ek voel?” nie. Nee! Dit was oral, soos ’n rukwind. Nou let op. “Daar het ’n geluid gekom soos van ’n geweldige rukwind en (voegwoord. Let nou op daardie *enne*. As jy dit nie doen nie, laat jy Dit iets sê wat Dit nie sê nie. Sien?)—en soos (dis wat eerste plaasgevind het, was ’n geluid, iets soos ’n —’n rukwind het oor hulle gekom)—en (onthou julle, gisteraand het ek na die kruidenier toe gegaan en ’n brood gekoop en ’n stukkie vleis. Dis iets wat daarmee saamgegaan het. Die brood is een ding, die vleis is iets anders. En die geluid was een ding wat hulle getref het)—en daar het aan hulle verskyn, (voor hulle) tonge—verdeelde tonge.”

⁵⁶ Het enigiemand hierbinne al ooit Cecil DeMille se *Ten Commandments* gesien? Het julle opgelet toe die Gebooie geskryf is? Hoe hy dit vasgevang het, weet ek nie. Daar was twee of drie dinge wat ek daarin gesien het, waarvan ek regtig gehou het. Die eerste ding is daardie amberlig, dis presies hoe Dit lyk. Sien? ’n Ander ding is toe die Gebooie geskryf is, en na dit verby was, het julle opgelet hoe vlieg daar van daardie groot Vuurkolom af, het daar klein vuurtongetjies weggevlieg? Het julle dit opgelet? Nou dis wat ek dink wat dit op Pinkster was. Daar het aan hulle verskyn. . . . So hulle kon Dit sien. Dit het nie gesê: “Daar het in hulle geval,” nie. Maar daar het aan hulle verskyn lekkende (sal ons dit noem), tonge, soos ’n tong, soos hierdie tong hier, [Broer Branham illustreer—Red.], vorm van die tong, lekkende vuur. Nou, oor—soos ek gesê het, oor is oor; vinger is vinger. Vinger beteken nie jy het dit gevoel nie; dit beteken dit het soos ’n vinger gelyk. En as dit ’n oor was, het dit nie beteken dat hulle dit gehoor het nie; dit het soos ’n oor gelyk. Dit was vuur wat gelyk het soos ’n tong, nie iemand wat gepraat het nie, ’n vuur wat soos ’n tong gelyk het.

⁵⁷ Nou, luister. Kyk hoe die Grieks dit hier lees:

En skielik het daar ’n Geluid. . . . soos ’n geweldige rukwind. . . . (Die 3de—die 3de vers.)

En verdeelde tonge *het aan hulle verskyn*, . . . (Nie verdeelde tonge was in hulle nie, of hulle het met ’n verdeelde taal gepraat nie; dit was ’n verdeelde tonge het aan hulle verskyn. Nou let op. Dis nog nie op hulle nie. Dis daar in die kamer, sirkuleer rond soos in hierdie wind.) . . . *aan hulle. . . . soos. . . . vuur. . . . verdeelde tonge. . . . aan hulle verskyn. . . .* (dis voor hulle) *soos. . . . vuur*, (tonge soos vuur) *en een* (enkelvoud) *het op elkeen van hulle* gerus. (Nie het in hulle ingegaan nie; maar het op hulle gerus.)

58 Nou, kyk hoe die King James dit omvergooi: “En gesplete tonge het op hulle gekom, of gerus (hoe lees dit daar in die King James?) het op hulle gesit.” Sien? Nou, dit kon nie daarheen gaan en gaan sit nie. Ons weet dit. Maar die oorspronklike het gesê: “Dit het op hulle gerus,” meen ek; is dit nie? Laat ek dit presies reg kry. Ja! “. . . het op elkeen van hulle gerus.” Een vuurtong het op elkeen van hulle gerus. Sien julle daar? Begryp julle dit? Dis die tweede ding wat plaasgevind het. Eerste was ’n wind, toe die verskyning van vuurtonge.

59 Dit was hier in hierdie kamertjie met hierdie brandende olielampies. Dink aan hulle wat daarbo sit. En een sê: “O!” Hy het oral in die gebou gekyk; dit was oral in die gebou. Toe het hulle gesê: “Kyk!” Vuurtonge begin oral in die gebou kom. Nou kyk. En daar het hierdie vuurtonge verskyn.

Let nou op die volgende:

En (Nog ’n voegwoord; iets anders het gebeur.) hulle is almal vervul met die Heilige Gees, . . . (Tweede ding wat gebeur het.)

60 Nou sien, ons wil dit omdraai en sê: “Hulle het vuurtonge gehad, en het hier rond gebabbel; en het toe uitgegaan en begin praat in ’n onbekende taal.” Daar’s nie so-iets in die Skrifte nie, vriend. Enigeen wat in ’n onbekende taal spreek by die ontvangs van die Heilige Gees, doen dit teenstrydig met die Bybel. En ek gaan vir julle binne ’n paar minute wys en vir julle bewys ek glo in die spreek in onbekende tale, maar nie by ontvangs van die Heilige Gees nie. Dis ’n gawe van die Heilige Gees. Die Heilige Gees is ’n Gees.

61 Nou kyk. Hierdie tonge was in die kamer soos vuur, en dit het op elkeen gaan sit. Toe is hulle vervul met die Heilige Gees (tweede ding), en het toe, nadat hulle met die Heilige Gees vervul is, met tonge gepraat, nie met tonge nie, met tale. Het julle dit opgelet? Hulle het begin spreek in ander tale soos die Gees aan hulle gegee het om te uiter. Nou, dit is buitekant gehoor.

62 Nou let op. Nou, laat ons weer die illustrasie kry sodat julle dit nou nie sal vergeet nie. Volgens die Skrif, in die bo-vertrek gewag, skielik ’n geluid soos ’n rukwind, wat op hulle was; dit was die Heilige Gees. Hoeveel glo dat dit die verskyning van die Heilige Gees was? Soos ’n wind, ’n bonatuurlike wind. Toe het hulle opgelet. En daarin was daar klein vuurtongetjies, ’n honderd-en-twintig van hulle, en het begin neerdaal en op elkeen van hulle gaan sit. Wat was dit? Wat was dit? Die Vuurkolom, wat God Self was, wat Homself onder Sy mense verdeel het, wat in die mense ingekom het. Jesus het die hele ding gehad; Hy het die Gees sonder maat gehad; ons kry Dit ten dele (Sien julle wat ek bedoel?), want ons is aangenome kinders. Sy Lewe—Sy Ewige Lewe het ingekom. Nou, wat het gebeur? Toe is hulle almal vervul met die Heilige Gees.

⁶³ Nou, ek wil vir julle iets vra. Wanneer is die gerug begin? As hulle uit daardie bo-vertrek moes uitkom om by daardie trappe af te gaan en daar in die paleishowe te kom—of daar in die—by die tempelhowe, wat waarskynlik 'n straatblok weg was van waar hulle was, boonste en onderste verdieping, buite in die voorhowe waar al die mense saamgekom het. . . En hulle het daar uitgekom soos dronkes van die Gees. Want die mense het gesê: “Hierdie mense is vol nuwe wyn.” Hulle het nog nooit so-iets gesien nie.

⁶⁴ En elkeen het probeer sê: “Die Heilige Gees het gekom. Die belofte van God is op my. Ek—ek is met die Gees vervul.” En hy wat 'n Galileër was, die man met wie hy gepraat het, 'n Arabier of Pers, het hom in sy eie taal gehoor.

⁶⁵ “Hoe hoor ons (nie 'n onbekende taal nie)—hoe hoor ons elke man in die taal waarin ons gebore is? Is almal van hulle wat praat nie Galileërs nie?” En het dalk Galilees gepraat. . . Maar toe hulle dit gehoor het, was dit in die taal waarin hulle gebore is. As dit nie so is nie, wil ek hê julle moet vir my vra—vir my hierdie vraag beantwoord: Hoe was dit dat Petrus daar opgestaan het en in Galilees gepraat het, en die hele klomp het gehoor wat hy sê? Drieduisend siele het net daar na Christus toe gekom en Petrus het in een taal gepraat. Sekerlik! Dit was God wat 'n wonderwerk verrig het. Petrus, aan dieselfde gehoor wat bestaan het uit inwoners van Mesopotamië, en vreemdelinge, en proseliete, en alles van oral oor die hele wêreld het daar gestaan. . . En Petrus het gestaan en in een taal gepreek, en elke mens het hom gehoor, want drieduisend het hulle bekeer en is net daar gedoop in die Naam van Jesus Christus. Hoe is dit?

⁶⁶ Sien, vriende, ek kan nie verwag my denominasionele, Pinksterbroer, moet dit nou aanvaar nie. Maar gaan julle dit na deur die Bybel en noem vir my een keer waar hulle ooit die Heilige Gees ontvang het en in 'n taal gepraat het wat hulle nie geweet het waarin hulle gepraat het nie. En as dit die wyse is waarop hulle Dit daar gekry het, die soewereine God. . . Dit moet elke keer op dieselfde wyse gebeur.

⁶⁷ Nou, ek kan nie. . . Nou, by die huis van Corne. . . Ons onthou, toe ons daar na Samaria toe gegaan het, gisteraand, het ons uitgevind daar is nie een ding opgeteken dat hulle in enige ander taal gehoor het nie, niks daaroor gesê nie. Maar toe hulle na die huis van Cornelius gegaan het, waar daar drie verskillende nasionaliteite van mense was, het hulle in tale gepraat. En toe hulle het, as hulle het, het hulle Dit ontvang, het Petrus gesê, op dieselfde wyse as wat hulle Dit aan die begin gekry het. En hulle het geweet die Heidene het genade van God ontvang, want hulle het die Heilige Gees ontvang net soos hulle aan die begin gedoen het. Ek het 'n vraag hier, iets daaroor, oor 'n paar minute. Ek wou die basis lê, sodat julle sal sien wat dit is.

68 Nou, ek kan nie verwag mense wat anders geleer is. . . En luister na my, my liewe, kosbare, Pinksterbroers. Ek sal dit nie buitekant leer nie. Dit is. . . Ek sal niks doen om 'n geskil te veroorsaak nie. Maar as ons nie die Waarheid kry nie, wanneer gaan ons aan die gang kom? Ons moet iets hê wat hier gebeur om ons koers te gee. Ons moet nou wegrapingsgenade hier kry. Waarheid moet na vore kom.

69 Wat sal 'n man doen as hy doof is, en stom, en glad nie kon praat nie? Sou hy die Heilige Gees kon ontvang? Wat as hy, om mee te begin, geen tong gehad het nie, en die arme kêrel wou gered word? Sien? Dis die Heilige Gees, is 'n doop. En dan, al hierdie gawes soos praat in tale, uitleg van tale, dis nadat jy in die Liggaam ingekom het deur die doop van die Heilige Gees. Want daardie gawes is in die Liggaam van Christus.

70 Nou, die rede dat ek sê. . . Nou, kyk hier. Sou jy kon verwag die Katolieke kerk, wat die eerste georganiseerde kerk in die wêreld was na die apostels. . . Toe is die Katolieke kerk georganiseer, o, etlike honderde jare na die dood van die laaste apostel, sowat seshonderd en—jaar na die apostels, net na die Niceense Raad, toe die Niceense vaders bymekaar gekom en georganiseer het; toe het hulle die universele kerk, wat die Katolieke kerk was, daargestel. Daar het hulle 'n wêreldkerk tot stand gebring. En die woord *katoliek* beteken “universeel”; dis oral. Hulle. . . Roomse—heidense Rome is bekeer tot pouslike Rome. En hulle het 'n pous ingestel om die hoof te wees om die plek van Petrus in te neem, wat hulle gedink en gesê het Jesus het die sleutels tot die Koninkryk gegee. En daardie Pous was onfeilbaar, en is vandag nog vir die Katolieke kerk. Dit. . . Sy woord is wet en orde. Hy's die onfeilbare pous. Dit het deurgegaan.

71 En toe, omdat hulle nie met hierdie Katolieke leer wou saamstem nie, is hulle doodgemaak, op die brandstapel verbrand, en wat nog alles. Ons weet dit almal uit die heilige geskrifte van Josêphus, en die *Fox se Boek van die Martelare*, en baie van die ander heilige. . . Hislop se *Twee Babilons*, en die—die groot geskiedenis. Toe, dit—na vyftienhonderd jaar, soos ons weet, van Donker Eeue, die Bybel is weggeneem van die mense. En Dit is—Dit is weggesteek deur 'n klein monnik, ensovoorts, soos wat ons verstaan.

72 Toe daarna, het die eerste hervorming gekom, wat Martin Luther was. En hy het na vore getree en gesê dat die nagmaal, wat die Katolieke die liggaam—letterlike liggaam van Christus genoem het, dit het net die liggaam van Christus voorgestel. En hy het die nagmaal op die altaarreling gegooi, of op die trappies, en het geweier om dit die letterlike liggaam van Christus te noem, en het gepreek dat “Die regverdiges sal deur die geloof lewe.” Nou, jy kan, natuurlik, nie verwag die Katolieke kerk sal met

hom saamstem, wanneer hulle onfeilbare hoof vir hulle nee sê nie. Goed.

⁷³ Toe na Martin Luther, wat Regverdigmaking gepreek het, het John Wesley Heiligmaking kom preek. En hy het verkondig dat 'n mens, nadat hy geregverdig is (dis goed) maar jy moet geheilig, gereinig word, die wortel van die kwaad uit jou uitgehaal word deur die Bloed van Jesus. Nou, jy kan nie verwag die Lutherane moet Heiligmaking verkondig nie, want hulle gaan dit nie doen nie.

⁷⁴ Nadat Wesley Heiligmaking verkondig het, en baie klein afsplitsings daaruit, waaruit die, Wesleyaanse Metodis, en die Nasaréner, ensovoorts gekom het, wat die vuur in hulle eeu brandend gehou het, toe het Pinkster aangekom en gesê: “Wel, die Heilige Gees is die doop, en ons praat in tale wanneer ons Dit kry.” Sekerlik. Toe, toe dit gekom het, kon jy nie van die Nasaréners, en die Wesleyaanse Metodiste, ensovoorts, verwag om dit te glo nie. Hulle wou dit nie doen nie. Hulle het dit die duiwel genoem. Goed. Wat het gebeur? Hulle het begin afneem; Pinkster het begin opkom. Nou het dit opgekom tot 'n punt dat Pinkster dit geskud het. Dis georganiseerd en het uitgegaan, aanvaar niks anders nie. Hulle het hulle eie reëls en regulasies, en daarmee is dit afgehandel.

⁷⁵ Nou, wanneer die Heilige Gees inkom en die Waarheid van enigiets openbaar en dit bewys deur Sy eie Teenwoordigheid en deur Sy Woord, kan jy nie verwag die Pinkstermense sal sê: “Ek stem daarmee saam,” nie. Jy moet alleen staan soos Luther het, soos Wesley het, en soos die res van hulle het. Jy moet daarby staan omdat die uur hier is. En dis wat my 'n lelike eendjie maak. Dis wat my anders maak.

⁷⁶ En ek kan nie aan die gang kom soos my kosbare Broer Oral Roberts, en Tommy Osborn, Tommy Hicks, en hulle nie, want die kerke sal nie met my saamstem nie. Hulle sê: “Hy glo in Ewige sekuriteit. Hy's 'n Baptis. Hy glo nie in praat in tale as aanvanklike bewys van die Heilige Gees nie. Gee pad van daardie vent af!” Sien?

⁷⁷ Maar kom van aangesig tot aangesig daarmee. Sien dit onder die oë. Hulle kan die Lutherane trotseer, die—die Metodis kan. Die Pinksterbeweging kan die Metodis trotseer. Ek kan die Pinksterbeweging daarmee trotseer. Dis presies reg. Dis waar. Waarom is dit? Ons wandel in die Lig soos wat Hy in die Lig is. Sien? Ons beweeg met die Koning se Hoofweg langs, en hoe verder dit kom, hoe meer genade word gegee, hoe meer krag word gegee, hoe meer bonatuurlike word gegee. En daar is ons. Dit is die uur waarin die Heilige Gees afgekom het in die vorm van 'n Lig soos Hy aan die begin was, 'n Vuurkolom, en Homself gemanifesteer het, deur die einste dinge te doen wat Hy gedoen het toe Hy hier op aarde was. En Jesus het gesê: “Hoe weet julle

of hulle reg is of nie? Aan hulle vrugte sal julle hulle ken. Hy wat in My glo, die werke wat Ek doen, sal hy ook doen. Vir hulle wat geglo het, sal hierdie tekens volg.”

⁷⁸ Nou, my Pinksterbroers. Ek is met julle. Ek is een van julle. Ek het die Heilige Gees. Ek het in tale gepraat, maar ek het dit nie by die ontvangs van die Heilige Gees gekry nie. Ek het die doop van die Heilige Gees gekry; ek het in tale gepraat, geprofeteer, het gawes van die kennis, wysheid, interpretasies, en alles ondervind. Maar ek is onderworpe aan enige van daardie dinge, want ek is nou ’n kind van God. Die krag, die Vuur van God is in my siel; daardie Vuurtong wat gesit het op—het aan my binnekant gekom en alles uitgebrand wat teenstrydig was met God, en nou word ek gelei deur Sy Gees. Hy kan sê: “Gaan *hiernatoe*,” en ek sal gaan. “Gaan *hiernatoe*,” ek sal gaan. “Praat *hier*,” ek sal praat. “En doen *dit, dat*, en die *ander*.” Daar het julle dit, net soos. . . Jy word gelei deur die Gees. Dis God in jou, wat Sy wil bewerkstellig. Maak nie saak wat dit is nie, Hy bewerkstellig Sy wil.

⁷⁹ Nou, luister. Laat ek hier sien lees voor ons die vrae oor die leksikon hier begin. Nou, uit die Vatikaanse Vertaling, Volume 7, 190—1205:

“Dit is moeilik om te bepaal of dit die stem van daardie mense was wat in ’n vreemde taal gepraat het; of die berig of gerug van die transaksie van die bonatuurlike wind wat ruk, wat die skare opgewonde gemaak het.”

Hulle kon dit nie verstaan nie. Nou kyk. Of dit die mense was. . .

⁸⁰ Ek sal net illustreer. Hier’s ’n klomp arm, verflenterde Galileërs. En hier is hulle daarbuite in die straat. Hulle het nog nooit so-iets gesien nie: hulle hande op in die lug, kom van daardie bo-vertrek af, by daardie trappe af, daar na buite, net vervuld; hulle het nog nie gepraat nie. Sien? Hier kom hulle daarlangs af. En nou, kom ons sê, hulle het daarbuite so rondgesteier hierin. En die mense het gesê. . . ’n Griek hardloop na my toe en, sê, ek praat Galilees.

Jy hardloop na hom toe en sê: “En wat makeer jy, Seun?”

⁸¹ “Ek is vervul met die Heilige Gees. Die krag van God het daarbo in daardie kamer geval. Iets het met my gebeur. O, glorie aan God!”

En ’n ander een hier, hy het met ’n Arabier gepraat, en hy, ’n Galileër, wat Arabies—Arabiese taal praat.

⁸² Nou, hulle kan nie sê nie, was dit die rukwind wat die mense laat saamdrom het toe die mense bymekaargekom het, of was dit die praat in die vreemde taal wat hulle gepraat het? Nou, die Bybel sê nie presies. . . Jy het twee dinge wat jy kan dophou. Dit was dit. . . Die—die buitestaander het gesê: “Hoe is dit dat ons

elke man hoor in ons eie taal waarin ons gebore is?" Daar is nie gesê dat hulle dit gepraat het nie, maar hulle het dit gehoor.

⁸³ Toe het dieselfde groep, dieselfde mense, verduidelik dit. Petrus het op iets gespring en gesê: "Julle manne van Galilea, en julle wat in Jerusalem woon, laat dit aan julle bekend wees (mense het gesê hulle het nie 'n Galilese taal gehad nie) laat dit aan julle bekend wees en luister na my woorde (in watter—watter taal het hy gepraat, met hulle almal?); wel, die mense is nie dronk soos julle veronderstel nie, siende dat dit maar net die derde uur van die dag is, maar dit is dit waarvan die profeet Joël gepraat het: 'En dit sal gebeur in die laaste dae, sê God dat Ek My Gees sal uitstort op alle vlees. Julle seuns en julle dogters sal profeteer.'" Hy het aan en aangegaan, en gesê: "Julle het met beseerde hande die onskuldige Seun van God gekruisig. Dawid het van Hom gespreek. . . 'sal Sy siel nie aan die doderyk oorgee nie, ook sal Hy nie toelaat dat Sy Heilige verderwing sien nie.'" En het gesê: "Laat dit aan julle bekend wees dat God hierdie selfde Jesus, wat julle gekruisig het, beide Here en Christus gemaak het." En toe hulle dit gehoor het. . . Amen! Wie? Elke mens onder die hemele. Wat het plaasgevind? Hy het nie gesê: "Nou, ek sal in Galilees praat; ek sal *hierin* praat; en ek sal *hierin* praat nie. . . ? . . ."

⁸⁴ Terwyl Petrus nog hierdie woorde spreek, het hulle gesê: "Manne en broeders, wat kan ons doen om gered te word?" En Petrus het vir hulle die formule gegee. Dis hoe dit altyd gebeur. Sien?

⁸⁵ Dit beweeg boontoe, druk na God toe in, naby wandel. Hoe weet jy? Wel nou, toe Luther regverdigmaking ontvang het, het hy dit die Heilige Gees genoem. Dit was. God het 'n bietjie Daarvan ingedrup. Toe het Hy wat gesê? Wesley het Heiligmaking ontvang, en gesê: "Man, wanneer jy uitroep, het jy Dit." Maar 'n klomp van hulle het uitgeroep wat Dit nie gehad het nie. Toe Pinkster in tale gepraat het—onbekende tale, het hulle gesê: "Man, jy het Dit." Maar 'n klomp van hulle het Dit nie gehad nie.

Daar is glad nie iets soos daardie tekens om dit te weet nie. "Die enigste manier waaraan jy 'n boom uitken," het Jesus gesê: "is aan die vrugte wat dit dra," die werke van die Gees, die vrugte van die Gees. Dan wanneer jy 'n persoon sien wat vervul is met krag, wat vervul is met die Heilige Gees, dan sien jy 'n lewende verander is. Jy sien hierdie tekens wat hulle volg wat glo: "In My Naam sal hulle duiwels uitdryf, met nuwe tale praat. As 'n slang hulle sou byt, sal dit hulle nie seermaak nie. As hulle 'n dodelike ding geneem het, gedrink het, sal dit hulle nie doodmaak nie. Hulle sal hande op die siekes lê, en hulle sal gesond word." Goeiste! Hierdie soort tekens volg hulle wat glo. Maar hoe kom jy daarin? Daardie gawes is in die Liggaam. Hoe kom jy in die Liggaam in? Nie deur jou pad in te praat nie; maar deur gedoop te word tot een Liggaam (Een Korinthiërs 12:13). Een Gees word

ons almal gedoop in daardie Liggaam in en is onderworpe aan al die gawes. Die Here seën julle.

⁸⁶ Nou, as iemand hierdie band sou hoor of iemand hier sou verskil, onthou, doen dit vriendelik, broer, want ek het jou lief.

93. Die eerste vraag vanaand: Broer Branham, ek dink televisie is 'n vloek vir die wêreld. Wat dink jy daarvan?

⁸⁷ Wel, wie dit ook al geskryf het, ek gaan met jou saamstem. Hulle het dit 'n vloek vir die wêreld gemaak. Dit sou 'n seën vir die wêreld kon wees, maar hulle het dit 'n vloek gemaak. Enigiets soos dit, my liewe mense, is waarna jy self kyk. As die televisie 'n vloek is, dan is die koerant 'n vloek, dan is die radio 'n vloek, en baiekeer is die telefoon. Sien, sien, sien, sien? Dis wat jy daarvan maak. Maar synde dat die broer nou die aand gesê het, dat daar kwalik enige programme meer op die televisie is; dit kos te veel geld. 'n Arm predikers wat die Volle Evangelie verkondig, kan nie 'n program op die televisie bekostig nie. So daarom . . . Broer het nou die aand gesê, dink ek, êrens, gesê: “Stof jou radio af,” of iemand, of: “Bring dit terug uit die hoekie en luister na daardie programme.” Dis reg.

⁸⁸ Maar, liewe persoon, wie jy ook al is, ek stem beslis met jou saam. Dit het een van die vervloekste dinge vir die menslike ras geword. Daarin vat hulle al hierdie geld wat na die regering behoort te gaan vir belasting, en skryf dit af in advertensies oor al hierdie sigaret- en whiskey-programme en sulke dinge, en skryf dit af van die regeringsbelasting; en dan kom hulle om en vat predikers en sleep hulle deur die hof om 'n bietjie geld uit hulle uit te kry. Ek stem met jou saam, dis 'n aaklige ding. Nou, dis nie. . . Julle weet, dis net iets wat jy teëkom. Dankie, suster, broer, wie jy ook al was wat dit gevra het.

94. Nou, hier's 'n goeie een. Vraag: Daar is plekke in die Bybel soos I Samuel 18:10, wat sê 'n bose gees van God het dinge gedoen. Ek verstaan nie 'n “bose gees van God” nie. Verduidelik dit asseblief.

⁸⁹ Wel, miskien kan ek, met die hulp van die Here. Dit beteken nie dat God 'n bose gees is nie. Maar elke gees van elke ding is onderworpe aan God. En Hy laat alles volgens wat Hy wil. Sien?

⁹⁰ Nou, oor jou vraag, jy praat van die bose gees wat van God af uitgegaan het om vir Saul te teister. Hy was in 'n buierige, afgeremde toestand—kondisie, omdat hy, eerstens, teruggeval het. En wanneer jy terugval, 'n bose gees—sal God 'n bose gees toelaat om jou te teister.

⁹¹ Ek wil graag vir julle iets lees oor 'n—oor 'n rukkie. Ek het nog 'n gedagte daaroor hier. Sien? Elke gees moet aan God onderworpe wees. Onthou julle toe Jósafat en Agab uitgetrek het om oorlog te voer? En toe jy weer sien, was daar 'n—het hulle in die poorte gesit. En Jósafat was 'n regverdige man, en hy het

gesê (die twee konings het daar gesit, en hulle het hulle magte saamgevoeg) en toe sê hy: “Laat ons die Here raadpleeg oor of ons moet uittrek of nie.”

⁹² En Agab het gegaan en vierhonderd profete gekry wat hy gehad het, almal, het hulle gevoed en vet gemaak gehou en alles; hulle was in 'n goeie toestand. En hulle het daarnatoe gekom, en hulle het almal eendragtig geprofeteer, gesê: “Trek op, en God sal vir u die oorwinning gee. Trek op na Ramot-gilead en daar sal God die ding vir u inneem.” Een van hulle het vir homself 'n paar horings gemaak en begin rondhardloop as 'n illustrasie, gesê: “Met hierdie ysterhorings, sal u hulle reg uit die land uitstoot; behoort aan u.”

⁹³ Maar weet julle, daar's iets aan 'n man van God wat net nie met dit alles saamgaan nie. Sien? As dit nie met die Skrif weerklink nie, is daar iets verkeerd. Enige ware gelowige . . . So Jósafat het gesê: “Wel, daardie vierhonderd lyk heel goed. Hulle lyk na goeie manne.”

“O, hulle is,” het Agab miskien gesê.

Maar Jósafat het gesê: “Het jy nie nog een nie?” Hoekom nog een as jy vierhonderd eendragtig het? Want hy het geweet daar is iets wat net nie mooi reg klink nie. Sien?

Hy het gesê: “Ja, ons het nog een, die seun van Jimla, hierbo,” het gesê: “maar ek haat hom.” Sekerlik. Jy sal sy kerk sluit net wanneer jy kan. Jy sal hom uit die land uit verdryf. Sien? Sekerlik. “Ek haat hom.”

“Waarom haat jy hom?”

“Hy profeteer altyd kwaad teen my.” Ek dink Jósafat het net daar geweet daar is—iets is nie reg nie.

So hy het gesê: “Gaan op en kry vir Miga.”

So toe hulle agter hom aangegaan, en hier het hy afgekom . . . So toe hulle opgegaan het, het hulle 'n boodskapper gestuur en gesê: “Nou, wag 'n oomblik. Nou, hulle het vierhonderd Doktore in Godsgeleerdheid daaronder. Hulle is die beste wat daar in die land is, met Ph, LLD's, en alles.” Het gesê: “Nou, jy weet, jou arme ongeletterde mannetjie, jy gaan nie van al daardie geestelikes verskil nie.”

⁹⁴ Jimla het dit gesê, of ek bedoel, Miga het dit gesê: “Ek sal niks sê voordat God my dit in die mond lê nie, en dan sal ek presies sê wat Hy sê.” Ek hou daarvan. Ek hou daarvan. Met ander woorde: “Ek sal by die Woord hou.” Maak nie saak wat die res van hulle gesê het nie. Hy het gesê: “Wel,” gesê: “ek sê vir julle. As julle nie uitgegooi wil word nie, moet julle liewer dieselfde ding sê.”

Toe het hy daarheen gegaan. En hy het gesê: “Moet ek opgaan?”

Hy het gesê: “Gaan voort.” Het gesê: “Gee my vannag. Laat ek dit met die Here bespreek.” Ek hou daarvan. Toe het die Here daardie nag aan hom verskyn, en die volgende dag gaan hy op. En hy het gesê, terwyl hy opgegaan het, het hy gesê: “Gaan voort; maar ek het Israel gesien soos skape sonder ’n herder, verstrooid oor die heuwels.” O, goeiste! Dit het die wind uit hom uitgeneem.

En hy het gesê: “Het ek jou nie gesê nie? Ek het dit geweet. Dis presies soos hy die healtyd maak, sê iets kwaads teen my.”

⁹⁵ Waarom? Hy het by die Woord gebly. Waarom? ’n Profeet voor hom, die Woord van God wat kom vanaf Elía, die ware profeet af, hy het gesê: “Omdat jy die bloed van die onskuldige Nabot vergiet het, sal die honde jou bloed ook lek.” En hy het vir hom kwaad voorspel. Elisa het al klaar Hemel toe gegaan. Maar hy het geweet dat Elisa die Woord van God gehad het, dus het hy by die Woord gebly. Ek hou daarvan. Bly by die Woord.

⁹⁶ As die Bybel gesê het Jesus Christus dieselfde gister, vandag, en vir altyd; Sy krag is steeds dieselfde; die Heilige Gees is vir wie ook al wil, laat hom kom, bly by die Woord. Ja, meneer! Maak nie saak wat die res van hulle sê nie. Hoe goed gevoed, en hoeveel skole hulle deurgegaan het nie, dit het niks daarmee te doen nie.

So toe het hy gesê... Hierdie yslike groot kêrel met die horings op sy kop, gaan dit—die land uitstoot van die koning af weg, hy het nadergeloop en hom op die mond geslaan (hierdie predikertjie). Hy het geweet hy was net ’n klein holy-roller, so daar sou niks daaroor gesê word nie, so hy het hom sommer op die mond geslaan. Hy het gesê: “Ek wil vir jou iets vra.” Het gesê: “Waarnatoe het die Gees van God gegaan toe Dit uit my uitgegaan het as jy Dit gekry het?”

⁹⁷ Hy het gesê: “Jy sal verstaan wanneer jy daar oorkant as ’n gevangene in die kou sit.” Hy het gesê: “Ek het God op ’n troon sien sit (Amen! Luister nou!), en die skare van die Hemel was rondom Hom vergader.” Wat was die probleem? Sy profeet het alreeds gesê wat met Agab sou gebeur. God... Dit was nie Elía wat dit gesê het nie; dit was die gesalfde profeet. Dit was die Woord van die Here, SO SPREEK DIE HERE. En Miga het gesê: “Ek het die hele skare van die Hemel rondom God vergader gesien in ’n groot konferensie. En hulle het met mekaar gepraat. En die Here het gesê: ‘Vir wie kan Ons kry om af te gaan, watter een van julle kan afgaan, en vir Agab bedrieg, om hom daarbuite te kry om die Woord van God te vervul, om hom geskiet te kry? Vir wie kan Ons kry om af te gaan?’”

⁹⁸ Wel, die een het gesê *hierdie* een of *daardie* een. En na ’n ruk, het ’n bose gees, ’n leuenagtige gees van onder af opgekom en gesê: “As U my net sal toelaat. Ek’s ’n leuenagtige gees. Ek sal neerdaal en in al daardie predikers ingaan, want hulle het nie die Heilige Gees nie; en ek sal hulle laat (hulle is net skool-geleerde kêrels)—en ek sal afgaan, en in elkeen van hulle ingaan, en hulle

mislei, en hulle 'n leuen laat profeteer." Het hy dit gesê? En hy het gesê: "Dis hoe ons sal mislei." Toe het hy afgegaan.

Hy het gesê—God het gesê: "Jy het My toestemming om te gaan."

⁹⁹ En hy het afgegaan en in daardie valse profete, skoolgeleerde bediening, ingegaan, en hulle 'n leuen laat profeteer. Dit was 'n leuenagtige gees wat volgens die wil van God gewerk het. Laat ek . . . Net iets anders wat julle hier kan sien, net 'n oomblik. Kyk hierna. Ek wil hê julle moet saam met my blaai na Een Korintheërs die 5de hoofstuk, die 1ste vers, net vir 'n oomblik. Een Korintheërs . . . En kyk hierna as julle iets wil sien, van hoe God iets laat—hoedat daardie bese geeste, hoedat hulle sal—hulle sal beweeg . . . Goed, Paulus wat praat:

'n Mens hoor waarlik van ontugte onder julle, en ontugte van so 'n aard as wat selfs nie . . . onder die heidene nie bekend is nie, . . . (Wat dink julle daarvan onder die kerk?) . . . dat iemand die vrou van sy vader het.

En tog is julle opgeblase, in plaas dat . . . (Laat ons sien. Ek meen ek het twee blaaië omgeslaan by . . .) . . . Julle is—En julle is opgeblase in plaas dat julle liever getreur het, sodat . . . (Nou, wag 'n oomblik hier. Ek is . . . Ja, dis reg. Ja.) . . . getreur het . . . (Dis dit.) . . . opgeblase in plaas dat . . . getreur het, sodat hy wat hierdie daad gedoen het, kan verwyder word onder julle uit.

¹⁰⁰ Ek's weet nie. Ek glo nie dat enigeen hieroor sal sê of terugkrabbel nie, maar ek verdedig net wat ek glo oor: As 'n mens eenmaal met die Gees vervul is, kan hy Dit nie verloor nie. Sien, sien?

Want wat my betref, het ek, liggaamlik afwesig, maar in die gees teenwoordig, alreeds besluit asof ek teenwoordig was, om hom wat so-iets gedoen het,

In die Naam van die Here Jesus Christus, as julle vergader het, en my gees, saam met die krag van die Here Jesus Christus,

Om so iemand aan die Satan oor te lewer tot verderf van die vlees, sodat die gees gered kan word in die dag van die Here Jesus.

¹⁰¹ God, wat sê vir die heilige Kerk, wat Sy Liggaam hier op aarde is, dat (nou, dit is na die Ou Testament, in die Nuwe) sê van 'n man wat so smerig en vuil onder die mense was dat hy met sy eie pa se vrou gelewe het. Het gesê: "So-iets in die Liggaam van Christus . . . Julle, Kerk, lewer hom oor aan die duiwel tot die verderf . . ." Sien? God laat toe dat die . . . En wanneer Hy iets het wat Hy gedoen wil sien, om die roede op iemand te plaas, sal Hy 'n bese gees op hulle loslaat sodat hulle daardie persoon sal

teister en—en hulle terugbring. Nou, ons vind uit dat hierdie man nadat . . .

¹⁰² Dis wat die probleem vandag is met die kerke. Wanneer 'n mens in die Liggaam van Christus inkom en een van die lidmate word en kwaad begin doen, in plaas daarvan dat julle almal bymekaar kom en hierdie einste ding doen . . . En julle, Branham Tabernakel, doen dit. Want solank as julle hom ondersteun, is hy onder die Bloed. En hy hou net aan om dieselfde ou ding oor en oor en oor te doen die heelyd. Kom julle bymekaar en gee hom oor aan die duiwel vir die verderf van die vlees, dat sy gees—soos—miskien gered kan word in die dag van die Here. En kyk hoe die roede van God inkom. Kyk hoe die duiwel 'n houvas op hom kry. Dis 'n bese gees wat hom beetkry.

¹⁰³ En hierdie seun hier het reggekom. Hy het teruggekeer. Ons vind uit in Twee Korinthiërs waar hy regtig skoongemaak het voor God.

¹⁰⁴ Kyk na Job, 'n volmaakte man, 'n regverdige man. En God het die bese duiwel toegelaat om oor hom te kom, en hom te kasty, en wat nog vir die vervolmaking van sy gees. Sien? So bese geeste het . . . God gebruik baiekeer bese geeste om Sy plan en Sy wil uit te werk.

95. Nou, hier is een wat regtig 'n taaie is. Vraag (ek dink dis dieselfde persoon, want dit lyk na dieselfde handskrif): **As 'n persoon die Heilige Gees moet hê om—die Heilige Gees moet hê om bekeerd te wees en in die wegraping te gaan, wat sal die toestand wees van kinders wat gesterf het voor die jare van aanspreeklikheid? En wanneer sal hulle opstaan?**

¹⁰⁵ Nou, my broer, suster, ek kan nie vir jou dit sê nie. Daar's geen Skrif daaroor in die Bybel sover ek êrens kan kry nie. Maar ek kan my gedagtes uitdruk. Nou, dit sal julle wat in die genade van God glo, versterk. Julle sien, die persoon wil weet (wat 'n baie goeie vraag is. Sien?) die persoon wil weet watter opstanding—wat sal met 'n baba gebeur, wat as hy die Heilige Gees moet hê om in die Wegraping te kan gaan . . . Soos ek gesê het, dis reg. Dis volgens die Bybel. Dis die leer van die Skrif. Nie om—nie om Hemel toe te gaan nie. . . Want die Heilige Gees-vervulde mense is die eerste opstanding, die Uitverkorenes. En die oorblyfsel van hulle . . . Die res van die dooies leef nie vir 'n duisend jaar nie. Na die Millennium, dan die tweede opstanding, die groot Wit Troon oordeel. Sien? Dis presies die Bybelse volgorde. Maar hierdie persoon wil weet wat van hierdie babas. Hulle . . . Met ander woorde, het hulle die Heilige Gees gehad voor hulle gebore is? Het hulle Dit ontvang? Nou, dit kan ek nie vir julle sê nie.

¹⁰⁶ Maar nou, laat ons dit so stel: Ons weet dat babas wat sterf, ongeag hulle ouers, hulle word gered. Nou, ek verskil van die skool van profete daaroor. Hulle het gesê as hy het—gesterf het met 'n ouer wat sondig was, dat daardie baba hel sou gaan, sou

vergaan; daar sal niks meer daarvan wees nie. Wel, Jesus... Johannes het gesê toe Jesus gekom het: "Aanskou die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem." En as daardie baba 'n menslike wese is, wat onder die oordele van God sou moes kom, en Jesus gesterf het om die sonde weg te neem, is alle sonde voor God verban toe Jesus vir daardie doel gesterf het. Julle sonde is vergewe. My sonde is vergewe. En die enigste manier wat jy ooit vergewe kon word, is om Sy kwytskelding te aanvaar. Nou, die baba kan nie sy kwytskelding aanvaar nie, so hy het niks gedoen nie. Hy het nog glad niks gedoen nie. So hy is absoluut vry om Hemel toe te gaan.

¹⁰⁷ Maar julle sal sê: "Sal hulle in die Wegraping gaan?" Nou—nou, dit is my eie woord; dit is nou my gedagte. Moenie... Ek kan dit nie met die Bybel bewys nie. Maar kyk. As God, voor die grondlegging van die wêreld, elke menslike wese geken het wat ooit op die aarde sou wees... Glo julle dit? Hy het elke muggie, elke vlooi, elke vlieg geken, Hy het alles geken wat ooit op die aarde sou wees. As Hy geweet het dat...

¹⁰⁸ Kyk. Kom ons vat, byvoorbeeld, vir Moses. Toe Moses gebore is, was hy 'n profeet. Voor Jeremia... God het vir Jeremia gesê: "Voor jy nog in jou moeder se skoot gevorm is, voor jy ooit in haar skoot gevorm is, het Ek jou geken, en jou geheilig, en jou as 'n profeet verordineer vir die nasies." Johannes die Doper, sewehonderd-en-twaalf jaar voor hy gebore is, het Jesaja hom in 'n visioen gesien, gesê: "Hy's die stem van een wat roep in die wildernis."

¹⁰⁹ Die voorbestemming of die voorkennis van God weet alles van die babatjies af (sien?), wat hulle sou doen. En Hy het geweet hulle sou sterf. Hy het geweet. Niks kan gebeur sonder dat God daarvan weet nie. Niks kan gebeur met... Net soos die Goeie Herder, hoedat Hy ingaan... Nou, om dit volgens die Skrif te neem, ek sou nie kon sê die Skrif sê *so-en-so* nie. Ek neem dit net volgens my gedagte.

96. Nou, die volgende vraag is een wat ek dink iemand miskien het wat ek nou die aand gesê het. **Verduidelik 'n vrou wat gered word deur 'n kind te baar.**

¹¹⁰ Die vrou word nie gered deur 'n kind te baar nie. Maar kom ons blaai nou na Een Timóthéüs 2:8 vir 'n oomblik. En laat ons net uitvind wat die Bybel oor die kind sê. Nou, ek besef dis 'n Katolieke leerstelling, dat die Katoliek sê die vrou word gered in kinderbaring, deur 'n kind te baar. Maar laat ons nie... Ek glo dit nie. Een Timóthéüs die 2de hoofstuk, en kom ons begin by die 8ste vers, en lees nou net vir 'n oomblik. Goed, luister.

En net so ook, moet julle vroue hulle vereer met behoorlike kleding... (Ons behoort dit nie te vra nie, moet ons? Luister hierna)... gepaard met beskeidenheid... (Sjoe!)... en ingetoënheid; nie met

haar vlegsels, of goud, of pêrels, of kosbare klere nie; (Broers, ek help julle hier, hoop ek. Al hierdie nuwe hoede elke dag of drie dae. Sien julle? Dit betaam nie Christene nie.)

maar (soos dit vroue betaam wat die godsvrug bely) met goeie werke.

Julle vroue moet hulle in stilte laat leer in alle beskeidenhede.

Ek laat die vrou egter nie toe om onderrig te gee, of oor . . . man te heers nie, maar sy moet . . . stil wees.

Want Adam is eerste gemaak, en daarna Eva.

. . . Adam is nie verlei nie, maar die vrou het haar laat verlei en het in oortreding gekom.

Maar sy sal gered word deur kinders te baar, as . . . (Nou, Hy praat nie met die vroue van die wêreld, wat babas kry nie.) . . . as sy bly in geloof. . . (Sien? As sy bly. Sy's alreeds. . . Dis die vrou waarvan hy praat, die vrou wat alreeds gered is. Sien?) . . . en liefde en heiligmaking, met alle ingetoënheid.

¹¹¹ Nie deur 'n baba te hê, maak dat sy gered word nie, maar omdat sy kinders grootmaak, haar plig doen, nie katte, honde en wat ook al die plek van 'n kind moet inneem, grootmaak soos hulle vandag maak, dit 'n moeder se liefde gee sodat sy kan uitgaan en heelnag rondloop nie. Party mense doen dit. Jammer, maar hulle doen dit. Dis vreeslik onbeskof van my om so te sê, maar die waarheid is die waarheid. Sien? Hulle wil nie 'n baba hê om daardeur vasgebind te wees nie. Maar in kinderbaring, as sy voortgaan in geloof, heiligheid, en alle ingetoënheid, sal sy gered word. Maar die *as* is, jy sal ook gered word, *as* jy wedergebore is. Jy sal, jy kan genees word *as* jy glo. Jy kan die Heilige Gees ontvang *as* jy Dit glo, Daarvoor gereed maak, *as* jy Daarvoor gereed is. En sy sal gered word *as* sy hierdie dinge bly doen (sien?), maar nie omdat sy 'n vrou is nie. So dis reg, broer, suster. Dit is glad nie 'n Katolieke leerstelling nie. Nou, ek wil hê. . . Hier's nog een wat 'n baie taaie is. Dan het ons nog een. Ek dink ons het dalk nog tyd daarvoor. Ek het ons tyd net in beslag geneem. Nou, dit is net—dit is net die nagevolge van die herlewing. Dit is die nagevolge van die byeenkoms, hierdie vrae.

97. Nou: Broer Branham (dis getik), is dit Skriftuurlik vir 'n persoon om in tale te praat en sy eie boodskap uit te lê? Indien wel, verduidelik asseblief. Een Korinthiërs of Korinthiërs 14:19 en ook Korinthiërs 14:27.

¹¹² Goed, kom ons gaan na daardie Skrif toe en gaan kyk wat dit sê. En dan sal ons sien of ons dit Skriftuurlik hou. Ons wil altyd Skriftuurlik wees. En Korinthiërs 14. Nou, die persoon wil weet of dit Skriftuurlik is vir 'n man om sy eie boodskap wat hy in

tale gesprek het, uit te lê. “Indien wel, verduidelik Korinthiërs 14:19.” Laat ons sien, 14 en 19. Goed, hier is ons.

Maar in die gemeentes . . . ek liever vyf woorde met my verstand spreek, om ook ander te onderrig, as tienduuisend . . . in . . . onbekende tale.

Nou, die volgende een is die 27ste vers, wat hulle wil weet.

En as iemand in 'n taal praat, laat dit dan wees twee, of . . . drie, en by beurte; en laat een dit uitleë.

113 Nou, ek snap waarby die persoon probeer uitkom (wat ek wil—ek gaan vir julle iets lees net vir 'n oomblik). Maar ek dink waarby die broer of suster probeer uitkom is: “Is dit reg vir 'n persoon wat in tale praat om die boodskap wat hy gesprek het, uit te lê ook?” Nou, liewe geliefde vriend, as jy net die 13de vers in dieselfde hoofstuk sal lees, sal dit vir jou sê:

Daarom moet hy wat in 'n taal spreek, bid dat hy dit kan uitleë.

114 Sekerlik. Hy kan sy eie boodskap uitleë. Nou, as ons net . . . Laat ons net . . . Wel, julle . . . Lees die hele hier, en julle kan sien Dis . . . Lees net daardie hele hoofstuk. Dis baie goed, verduidelik dit.

115 Nou, praat in tale . . . Nou, terwyl ons daarby is, en dit op band opgeneem word, wil ek sê dat ek net soveel in die praat in tale glo as wat ek glo in Goddelike genesing, en die—die doop van die Heilige Gees, die tweede Koms van Christus, en die krag van die toekomstige wêreld; ek glo net soveel daarin as wat ek glo, maar ek glo praat in tale het sy plek net soos die koms van Christus sy plek het; Goddelike genesing sy plek het; alles sy plek het.

116 Nou, aan julle mense, ek het 'n kans om dit nou te sê, en ek wil dit graag verduidelik. En as ek enigiemand seermaak, ek bedoel dit nie. Ek bedoel nie om verwarring te veroorsaak nie. Maar luister. Wat die probleem was met die praat in onbekende tale deur die Pinkstermense (wat ekself is; ek is Pinkster. Sien?) . . . Nou, wat die moeilikheid was, is dit: dat hulle dit nie eerbiedig nie. En nog iets, hulle laat dit sommer net lukraak aangaan. Hulle kom nie terug na die Woord toe nie.

117 Luister nou. Hier's die wyse—laat—hier's die wyse waarop die kerk opgestel is. Nou, in 'n Pinksterkerk, as ek pastoor van hierdie kerk was, sal ek julle sê hoe ek dit opgestel sou hê (sien?), as ek was—die heertyd hier was om die pastoor te wees. Ek sou elke gawe in die Bybel onderskryf. Eers vir gelowiges sê om in die Heilige Gees ingedoopt te word. En dan, elke gawe van Een Korinthiërs 12 sou in my kerk werksaam moes wees, as ek hulle daarin kon kry, die hele liggaam werksaam.

118 Nou, as julle oplet . . . Maak nie nou opmerkings nie. En onthou, ek sal nie een woord teenstrydig sê nie—ek laster dalk

die Heilige Gees. En God weet ek sal dit nie verkeerd sê nie. Sien? Maar ek sê dit net om te probeer om vir julle die standpunt van die Skrif te gee nadat ek dit nou vir byna twintig jaar bestudeer het. Ek preek al vir byna dertig jaar. En ek is net deur alles, het net deurgedruk; julle kan julle voorstel hoe dit was. En het elke mens aanskou, en hulle doktrine, oor die wêreld heen. En het dit aanvaar omdat dit my interesseer. Dit is van belang vir mense buiten vir myself. Ek moet hier weggaan. Julle moet hier weggaan. En as ek as 'n valse profeet gaan, sal ek my eie siel verloor en julle s'n saam met my verloor. So dis meer as—dis meer as daaglikse brood; dis meer as gewildheid; dis meer as enigiets anders; dis Lewe vir my. Sien? En ek wil altyd die allerdiepste van opreg wees.

¹¹⁹ Nou, gaan jy in 'n Pinksterkerk in, is die eerste ding. . . (Ek bedoel nie almal van hulle nie. Party van die is. . .) Meeste van die tyd kom jy in 'n kerk en begin preek; terwyl jy preek, sal iemand opstaan en in tale praat. Nou, daardie liewe persoon mag volkome met die Heilige Gees vervuld wees, en dit mag die Heilige Gees wees wat deur daardie persoon praat, maar die ding is, hulle is nie geleer nie. As hierdie bediening by die platvorm onder inspirasie spreek, is die gees van die profete onderworpe aan die profeet. Sien? “Laat alle dinge gedoen word. . .” Nou, kom hier in Paulus, waarom hy sê dat “wanneer een praat,” ensovoorts. . . “toe hy inkom, was daar net 'n verwarring.”

¹²⁰ Nou, ek het 'n altaar-oproep gemaak, en iemand staan op en praat in tale. Dis net. . . Wel, jy kan net so wel die altaar-oproep laat vaar. Dit stop dit. Sien?

¹²¹ En dan, nog 'n ding. Baiekeer sal mense opstaan en in tale praat, en mense sit en kou kougom, en rondkyk. As God praat, bly stil, luister! As dit die Waarheid is, as dit die Heilige Gees is wat praat in daardie persoon, sit jy stil en luister, wees eerbiedig. Die uitleg kom dalk na jou toe. Sien? Sit stil; luister of daar 'n uitleg is. Nou, as daar geen uitleër in die kerk is nie, dan is hulle veronderstel om stil te bly in die Liggaam.

¹²² En dan, wanneer hulle in 'n onbekende taal praat, het die Bybel gesê, laat hulle met hulleself praat tussen hulle en God. Hy was in 'n onbekende tale praat, stig net homself. Nou, dis onbekende tale; dialekte, tale is anders. “Hulle is niks,” sê hy. . . Maar wat 'n geluid maak, het 'n betekenis. Maar jy. . . As 'n basuin weerklink, moet jy weet waarna dit klink (. . . dit sommer blaas) of jy sal nie weet hoe om jouself vir die geveg gereed te maak nie. As enigeen in tale praat, en net “toet”; en dis al, wie weet dan wat om te doen. Maar as dit die *oggendsin*jaal aanhef, beteken dit “staan op!” As dit die *ligte-uit-sin*jaal blaas, beteken dit “gaan lê.” Sien? As dit die *stormloop* blaas, beteken dit “storm.” Dit moet 'n betekenis gee, en nie sommer net praat nie. So in die kerk, as daar geen uitleër is nie, maar wanneer daar 'n uitleër is, dan hoort tale tuis in die kerk.

¹²³ Nou, oor jou vraag, liewe vriend, dit sê: “Ek sal liever vyfduisend...vyf woorde praat in, en sodat mense my kan verstaan as vyfduisend (of wat dit ook al nog sê) in onbekende taal.” Dis waar. Maar lees verder aan: “...behalwe as dit deur openbaring of deur uitleg tot stigting is.” Sien? Om te stig.

¹²⁴ Nou, ek sal julle soort van net 'n aanduidinkie gee van wat as—wat...As ek die pastoor moes wees van hierdie kerk wat kom, as God my sou roep om die pastoor daarvan te wees, dis hoe ek dit sou bestuur: ek sou elke persoon daarbinne probeer kry wat 'n gawe het. En ek sou daardie mense laat ontmoet omtrent 'n uur voor die dienste nog begin, in 'n kamer, alleen. Laat hulle onder die Gees sit. En voor jy weet, kom daar een aan, hy het 'n gawe om in tale te praat. En hy praat in tale. Almal sit stil. En dan staan een op en lê uit wat hy sê. Nou, voor dit aan die kerk deurgegee kan word, sê die Bybel, moet dit deur twee of drie getuies beoordeel word. Nou, dit is manne wat onderskeiding van gees het (sien?), want baiekeer kom daar bese magte daar in. (Sien?) Paulus het daarvan gepraat. Maar dan, God se krag is ook daarbinne. Noem vir my 'n gemeente waar daar nie boosheid is nie. Noem vir my waar die seuns van God vergader is, dat Satan nie in hulle midde is nie. Dis alles. So moenie daaroor frons nie. Sien? Satan is oral. Nou, hier is ons. Iemand praat in tale. Nou, daar sit drie daar wat die Gees van onderskeiding het. En een praat in tale en gee 'n boodskap. Nou, dit kan nie aanhaal van die Skrif wees nie, want God gebruik nie ydele herhalings nie, en Hy het vir ons gesê om dit nie te doen nie. Sien? So dis nie dit nie. Dis 'n boodskap aan die kerk.

¹²⁵ Ons het twee dinge in hierdie herlewering tot dusver gehad. Kyk wat elkeen van hulle was—perfek, reg in die kol. Sien? Het inbeweeg. Een man het opgestaan, en in tale gepraat, en het die uitleg gegee, en het reg omgeswaai, en het daardie boodskap bevestig wat pas uitgegaan het. Die ander een het nou die aand opgestaan, en het gesê in die—onder die inspirasie van profesie, en het iets gesê, nie geweet wat hy gesê het nie; en toe teen die einde het hy uitgespreek: “Geseënd is hy wat kom in die naam van die Here.” Vinnig het iets my heel skielik opgeval en gesê: “Ander woorde geseënd is hy wat glo dat dit die Here is wat gekom het.”

¹²⁶ Sien die uitl—toe het die Heilige Gees gisteraand in die gebou geval. Sien? Dis tot stigting. Ek het daar gestaan en vir die mense probeer sê dat hulle die Heilige Gees moet ontvang. En die duiwel het ingekom onder die mense, gesê: “Moenie luister nie; sit stil.”

My suster het gesê: “Bill, ek was so gelukkig terwyl jy gepreek het; het gevoel asof ek kon opstaan en deur die muur spring.”

Ek het gesê: “Staan op en spring.” Dis al.

En sy het gesê: “Maar toe jy dit gaan doen het,” en het gesê: “het die mense begin uitroep,” het gesê: “toe het ek net gevoel asof ek ’n ou nikswerd is.”

¹²⁷ Ek het gesê: “Dis die duiwel. Dis Satan. Toe hy ingekom het om dit te doen,” het ek gesê: “moes jy net in elk geval opgestaan het.” Ons is priesters vir God, wat geestelike offerhande—offerhande bring, die vrugte van ons lippe wat lof aan Sy Naam gee. Sien?

¹²⁸ Nou, nou, hier’s wat gebeur het. Toe het die Heilige Gees uitgebreek, want dit was net. . . “Geseënd is hy wat glo.” Twee, drie nagte agtermekaar het ek dit daar probeer tuisbring; en toe, het die Heilige Gees gesprek en gesê (onder inspirasie) gesê: “Geseënd is hy wat kom in die Naam van die Here.” En voor ek enigiets kon sê, het ek dit klaar oorgesê. “Geseënd is hy wat glo die Here het hiermee gekom.” Sien julle? En ek het pas hieroor gepraat, die Heilige Gees is God Self in jou. Sien? En hulle het dit begryp. Sien? En toe het die Heilige Gees onder die mense geval. Kyk hoe Dit—Dit stig, profesie?

¹²⁹ Nou, daar’s ’n verskil tussen profesie en ’n profeet. Profesie gaan van een na ’n ander, maar ’n profeet is van die wieg af ’n profeet gebore. Hulle het SO SPREEK DIE HERE! Geen beoordeling van hulle nie. Jy sien hulle nie staan voor Jesaja, of Jeremia, enige van daardie profete nie, want hulle het SO SPREEK DIE HERE gehad! Maar ’n gees van profesie onder die mense; jy moet dit dophou, want Satan sal daar inglip. Sien? Nou. Maar dit moet beoordeel word.

¹³⁰ Nou, ons—ons gaan ’n herlewing hê. Nou, hou dit nou goed dop, julle predikers. Ons beoog ’n herlewing. Goed. Of miskien het ons net ’n gewone kerkdiens. Die kerk is aan die brand. Dit behoort die heeltyd te wees. Wel, miskien het ons vyf of ses mense wat begaafde mense is; een praat in tale, twee of drie praat miskien in tale, vier of vyf in tale, het die gawe van tale, van in onbekende tale te praat. Twee of drie van hulle kan uitlê. Miskien is daar een—twee, of drie van hulle wat gawes van wysheid het. Goed. Hulle kom almal bymekaar, daardie begaafde mense. . . Jy. . . Daardie gawes word nie aan jou gegee om mee te speel nie, nie om te sê: “Glorie aan God, ek praat in tale! Halleluja!” nie. Jy sal—jy’s—jy verlaag jouself. Hulle word aan jou gegee, om mee te werk. En jou deel in die kerk behoort te kom voor die hoofdiens begin, want die oningeligtes gaan tussen ons wees.

¹³¹ Dan gaan julle in die kamer in, en julle sit daar, julle mense saam, want julle is medewerkers in die Evangelie. Dan sit julle daar. “Here, is daar enigiets wat U wil hê ons moet weet vanaand? Spreek tot ons, O, Hemelse Vader,” rig gebede, smeebedes; sing liedere. Dadelik kom die Gees af, val op iemand, praat in tale. Een staan op, en sê: “SO SPREEK DIE HERE.” Wat is dit? Luister. “Gaan sê vir Broer Jones om pad te

gee van die plek waar hy woon, want môre-middag sal daar 'n sikloon wees wat deur daardie streek gaan trek; en dit gaan sy huis wegvat. Moet sy goed vat en padgee!"

¹³² Nou, dit—dit klink goed. Maar wag 'n oomblik. Daar moet drie mense wees wat die Gees van onderskeiding het. Een van hulle sê: "Dit was van die Here." Die ander een sê: "Dit was van die Here." Dis twee teen drie—twee of drie getuies. Goed. Hulle skryf dit neer op 'n stukkie papier. Dis wat die Gees gesê het. Goed. Hulle begin weer bid, dank die Here.

¹³³ Na 'n ruk: "SO SPREEK DIE HERE ('n profeet staan op) SO SPREEK DIE HERE, vanaand, oppad van New York af, sal daar 'n vrou wees; sy's op 'n draagbaar; sy sal die gebou op 'n draagbaar binnekom. Sy het 'n groen serp om haar kop. Sy's sterwend aan kanker. Wat veroorsaak het dat sy so is, die Here hou dit teen haar: sy het eenkeer geld gesteel van Sy Kerk toe sy sestien jaar oud was. Sê vir Broer Branham om vir haar hierdie dinge te vertel. SO SPREEK DIE HERE, as sy dit sal regmaak, sal sy genees word." Wag 'n oomblik. Dit klink vreeslik goed, maar wag 'n oomblik. Gaan jy jou naam op hierdie papier sit, onderskeier? Gaan jy jou naam plaas?

¹³⁴ "Dit was van die Here." Een het gesê: "Dit was van die Here." Dan—dan skryf jy dit neer: "SO SPREEK DIE HERE, vanaand sal daar 'n vrou inkom, *sekere-sekere* ding." Die een met die onderskeiding van gees, twee of drie van hulle teken hulle naam daaronder. Al hierdie boodskappe word gegee. Goed.

¹³⁵ Dan na 'n ruk begin hoor hulle die klok lui. Die kerk het 'n aanvang begin neem. Dan bring hulle hierdie boodskappe, sit hulle net hier op die lessenaar neer. Net hier is waar hulle veronderstel is om te lê. Ek's weg êrens om te studeer, bid. Na 'n ruk stap ek uit nadat die liedere gesing is. Die kerk is heeltemal gereed, mense kom, sit, mediteer, bid; dis wat julle veronderstel is om te doen. Nie kerk toe kom en met mekaar praat nie, kerk toe kom om met God te praat. Jou gemeenskap daarbuite te hê. Sien? Ons het nou gemeenskap met God. En ons kom hier gesels, alles stil, eerbiedig, die Gees beweeg. Die pianis kom na die klavier toe omtrent vyf minute voor die sangdiens begin, begin saggies:

Daar by die kruis waar my Redder sterf,
Daar't ek vergifnis van sonde verwerf, . . .

Of een of ander goeie sagte lied, baie sag. Dit bring die Teenwoordigheid van die Heilige Gees in die byeenkoms in. Sien? Goed.

¹³⁶ Die mense sit daar. Party van hulle is regtig—begin huil en kom na die altaar toe, bekeer hulle nog voor die diens begin. Die Heilige Gees is daar. Sien? Die kerk is in barensnood. Christene bid; hulle het hulle plekke ingeneem. Hulle sit nie daar en kougom kou, en sê: "Haai, Liddie, gee my 'n bietjie van jou lipstiffie; ek wil. . . Jy weet. Jy weet. Ek moet. . . Jy weet, nou

die dag toe ek daar inkopies gedoen het, ek sê jou, het ek amper op jou tone getrap. Ek het nog nooit so-iets gesien nie. . . Wat dink jy daarvan?” nie. O, genade! En noem dit die huis van God. Wel, dis ’n skande. Die Liggaam van Christus wat byeenkom. Daar sit ons.

Die mans wat langsaan sit: “Sê, jy weet toe ons soontoe gegaan het, het hierdie *so-en-so* en *so-en-so-en-so*. . .” Dis in orde buitekant, maar hierbinne is dit die huis van God.

¹³⁷ Kom biddend in; neem julle plekke in. Ek praat nou, nie met julle kerke nie, broers. Ek weet nie wat julle doen nie; ek praat met hierdie tabernakel. Ek praat met my eie agterdeur. Sien? Dis reg.

¹³⁸ Nou, as julle so binnekom, dan as jy jou kom kry, kom die pastoor uitgestap. Hy is vars. Hy hoef nie *dit*, *dat* en die *ander* te antwoord nie. Hy kom direk uit die—die dou van sy bediening uit. Hy was onder die krag van die Heilige Gees gewees. Hy stap reg in waar daar nog vuurtonge vergader is. Dis nou byna ’n kolom (sien?), dit beweeg rond. Hy stap hier uit, tel hierdie op. “’n Boodskap van die kerk: ‘SO SPREEK DIE HERE, Broer Jones moet van sy huis af padgee. Môremiddag om twee-uur, sal ’n sikloon sy grond tref. Moet sy goed vat en padgee.’” Broer Jones kry dit. Goed. Dis op rekord. “SO SPREEK DIE HERE, daar sal ’n vrou wees met die naam *So-en-so* wat vanaand hier in sal kom, en dit was—sy het *so-en-so* gemaak.” (Soos ek pas gesê het, sien, so.) Goed, dit staan oor. Daar is dit. Hulle het nou alreeds hulle plekke ingeneem in die kerk. Goed.

¹³⁹ Dan neem hy die boodskap. En die eerste waarvan jy weet, begin hy preek. Niks moet onderbreek nie; dit het alreeds plaasgevind. Nou, ons gaan voort, ons preek die boodskap.

¹⁴⁰ En na ’n ruk wanneer die. . . Die eerste waarvan jy weet as die boodskap verby is, begin die genesingsry. Hier kom ’n vrou. Iemand het in tale gepraat en gesê sy sou kom. Sien? Elkeen van ons weet wat gaan gebeur. Elkeen van ons weet dit. Kyk hoe die geloof begin opbou met daardie vuurtonge wat nou oor julle staan. Sy het begin om te versamel. Wel, dis net ’n voltooide werk; dis al.

Daardie vrou. . . Ek sal sê: “Mev. *So-en-so*, van New York Stad, wat hier sit. . .” Sien?

“O, dis reg. Hoe het jy dit geweet?”

“Dis ’n boodskap van die Here aan die kerk. Toe jy sestien jaar oud was, was jy nie by ’n *sekere-sekere* plek en het gedoen—het geld van die kerk geneem, en dit gesteel, en heengegaan, en nuwe klere daarmee aangeskaf nie?”

“O, dis reg. Dit is reg.”

“Dis presies wat God vanaand vir ons gesê het deur ’n Broer *So-en-so*, het in tale gepraat; Broer *So-en-so* het uitgelê; Broer

So-en-so hier het gesê, deur die onderskeiding, dat dit van die Here was. En dis die waarheid.”

“Ja!”

“Dan, SO SPREEK DIE HERE, gaan maak dit reg, en jy sal oor jou kanker kom.”

¹⁴¹ Broer Jones gaan huis toe, kry die waens, trek hulle reg, kry sy meubels, en gee daarvanaf pad. Om twee-uur môremiddag: Zowie! gaan die hele ding af. Sien? Dan verheerlik die kerk. . . “Dank U, Here Jesus, vir U goedheid.” Nou, dis wat dit is, om te stig, vir die kerk.

¹⁴² Nou, wat as dit nie gebeur, nadat hulle dit gesê het nie? Dan het julle ’n bose gees onder julle. Julle wil nie daardie bose ding hê nie. Waarom wil jy iets boos hê, wanneer die—die lug vol Pinksterwerklikheid is? Moenie ’n ou plaasvervanger van die duiwel aanvaar nie. Kry iets egs. God het dit vir julle. Dan moet julle nie meer byeenkomste hê, en enigiets hier neersit, voordat God reeds bevestig dat julle reg is nie, want jy is ’n hulp vir die kerk in die werking van die Evangelie. Nou, verstaan julle dit wat dit is?

¹⁴³ En tale, onbekende tale. . . Geen mens hy—weet waarvan hy praat nie. Hy praat; maar elke klank het ’n betekenis. Dit het ’n betekenis [Broer Branham klap sy hande—Red.] “Gluck, gluck, gluck!” Dit het—dis ’n—dis êrens ’n taal.

¹⁴⁴ Toe ek in Afrika was, ek het dit nooit geglo nie, maar alles wat ’n geluid gemaak het, het een of ander betekenis gehad. Die Bybel het gesê daar is geen geluid sonder ’n beduidenis, sonder ’n betekenis nie. Elke geluid wat gemaak word, het een of ander betekenis vir iets. Wel, ek sal mense hoor sê. . . Ek sou sê: “Jesus Christus, die Seun van God.”

¹⁴⁵ Een van hulle sou maak [Broer Branham maak die geluid van ’n Afrika-tolk—Red.]. ’n Ander maak so [Broer Branham illustreer weer.]. En dit was: “Jesus Christus, die Seun van God.” Sien? Dit het ’n. . . En beteken niks vir my nie, maar vir hulle was dit ’n taal net dieselfde soos wat ek met julle praat. As die tolk van die Zoeloe, die Xhosa, die Bantoe, en wat ook al saamgekom het, elkeen wat gesê is, elkeen het verstaan. En hierdie dinge wat jy hierdie mense net hoor mompel, en dink dis ’n klomp gebabbel, dit is nie; dit het ’n betekenis. So ons behoort dit te eerbiedig, dit sy plek te gee.

¹⁴⁶ Nou, miskien was daar geen boodskap nie. Nou, die diens is verby; die altaar-oproep word gemaak. En na ’n ruk iemand (daar was geen boodskap daaragter nie) staan iemand op, sodra hulle ’n kans kry. Die Heilige Gees. . . Nou, die Bybel het gesê: “As daar geen uitlêer is nie, laat hom stilbly.” Maak nie saak hoe erg dit probeer praat nie, bly stil.

147 Sê: “Ek kan dit nie doen nie.” Die Bybel het gesê jy kan. Sien? So dit—dit handel dit af. Sien? Laat hom stilbly.

148 Dan, wanneer dit, die geleentheid kom waar alles in orde is, as die Heilige Gees dan op hom kom om die boodskap te gee, gee dit dan. Dis presies wat jy behoort te doen. Dan as die interpretasie gekom het, gesê het: “Daar’s ’n vrou hierbinne met die naam van Sally Jones (ek hoop daardie vrou is nie hierbinne met daardie naam nie, maar . . .) Sally Jones. (Sien?) Sê vir haar dit is die laaste aand wat sy geroep word. Maak dit reg met God, want sy’t ’n kort tydjie wat sy hier sal wees.” Nou, Sally Jones sal na die altaar toe hardloop net so vinnig as wat sy daar kan kom (sien?), want dis die laaste oproep vir haar. Sien? Dis om ’n boodskap te gee, of ’n bevestiging, of iets.

149 Dit is die Pinksterkerk in werking. Daar’s geen moontlikhede vir bese geeste om in te glip nie, want dis alreeds. . . Die Bybel gee presies: “Laat dit in beurte wees, en dit net drie; en laat twee of meer oordeel.” Dis die kerk. Maar waar het ons dit vandag? Spring op, gaan aan, lag en hou aan praat terwyl iemand in tale praat; ’n ander kyk, praat oor iets anders en drom saam; die pastoor doen iets; of iemand drom saam. Wel, dis nie reg nie. Miskien preek die pastoor, en iemand staan op en onderbreek hom in die . . . Lees miskien die Bybel en iemand . . . Lees die Bybel, en iemand daaragter praat in tale. O, nee! Sien? Prediker daar aan die preek in die preekstoel, iemand staan op en onderbreek hom, praat in tale. Dis in die haak. Ek sê nie dit is nie die Heilige Gees nie, maar jy behoort te weet hoe om die Heilige Gees te gebruik (sien?), om Dit te gebruik.

Nou, ek—ek vat. . . Het julle plek vir nog een? Dan, môre is Sondag. Dan, sal ons . . . Laat ons net. . . Hier’s een. Ek dink dis baie goed. En nou, as julle almal my nog net ’n paar minute langer sal verdra, asseblief. En dan, sal ek . . . Ek wil hê julle—ek wil hê julle moet dit kry. Ek het dit doelbewustelik oorgehou. Dit is my laaste een.

Nou, eerste, gaan ek die twee dinge lees wat die persoon gevra het. Dis op ’n ou stuk papier, geskryf in ’n pragtige handskrif. Het geen idee wie dit was nie, geen naam geteken by—by enigeen van hulle nie.

98. Broer Branham, is dit reg vir predikers om lang oproepe om geld in hulle dienste te maak, te sê dat God vir hulle gesê het dat soveel in die gehoor veronderstel is om soveel te gee? As dit reg is, wil ek dit weet. Of as dit verkeerd is, wil ek dit weet. Dit het my vreeslik omgekrap.

150 Nou, jy sien, vriend, ek gaan vir jou sê, ek gaan vir jou sê wat ek dink. Sien? Nou, dit beteken nie dis reg nie. Ek dink dis verskriklik.

151 Nou, ek dink so. God het my uitgestuur op die veld. Ek het die tyd beleef waar ek gedink het ek sou ten minste. . . En ek—

ek het glad geen geld gehad nie. En ek sou sê: “Stuur net die kollektebord om.”

En die bestuurder sou na my toe kom en sê: “Kyk, Billy, ons is vanaand vyfduisend dollar in die rooi, Seun. Het jy die geld in Jeffersonville om dit te betaal?”

¹⁵² Ek sou sê: “Dis in orde. God het my hiernatoe gestuur, of ek sou nie gekom het nie. (Sien?) Stuur net die kollektebord om.”

En voor die byeenkoms verby is, sê iemand: “Weet jy, die Here het dit op my hart gelê om vyfduisend dollar hiervoor te gee.” Sien, sien? Word, eerstens, gelei om dit te doen.

¹⁵³ Ek glo nie in oproepe maak, en bedel, en soebat vir geld nie. Ek dink dis ’n verkeerde ding. Nou, broer, as jy dit doen, moenie dat ek jou gevoelens seermaak nie. Sien? Jy—jy mag toestemming van God hê om dit te doen. Maar ek praat net namens myself. Ek glo nie daarin nie.

¹⁵⁴ Nou, ek het selfs geweet van predikers wat gaan en sê. . . Ek het gestaan reg, nie lank gelede nie. . . Nou, dis nie Pinkstermense nie, dit is. . . Wel, dis kerke (sien?), ander kerke. Dit was by ’n groot kampbyeenkoms. Gertie, jy was saam met my, baie ander was teenwoordig. En hulle het die hele namiddag in beslag geneem by ’n bekende denominasie—twee of drie van hulle saam (dis die gewone gewone kerke, soos ons moderne kerke hier in die stad, ensovoorts) by ’n groot konvensie—en hulle het die hele namiddag in beslag geneem, op die platvorm gestaan en gedreig dat dat God hulle oeste sou vernietig, en hulle kinders polio sou laat kry, en sulke dinge, as hulle nie vir daardie byeenkoms bydra nie. Dis presies die waarheid, met hierdie Bybel voor my. Ek het gesê: “Dis godslasterlik vir God en vir Sy volgelinge.” As God jou stuur, sal Hy vir jou sorg. As Hy jou nie gestuur het nie, laat die denominasie dan vir jou sorg. Maar—maar jy. . . As God jou stuur, sal Hy vir jou sorg.

99. Wat van ’n Kersspel in ’n Heilige Gees-kerk?

¹⁵⁵ Wel, as dit oor Christus is, kan dit in orde wees. Maar as dit oor Sinterklaas is, ek glo nie in hom nie. Ek—ek het—ek het dit al ontgroeï. Ek glo glad nie in Sinterklaas nie. Sien? En party van hierdie Kerksgoedjies wat hulle het, ek dink dis belaglik. En. . . Maar ek dink hulle het die hele Christus uit Kersfees gehaal en Sinterklaas daarin gesit.

¹⁵⁶ En Sinterklaas is ’n verdigsel. (Ek maak nie enige van julle gevoelens seer nie, hoop ek, oor die kinders.) Maar ek sal julle vertel. Hier nie lank gelede nie, omtrent vyf-en-twintig, dertig jaar gelede, toe ’n prediker hier in hierdie stad, die pastoor van—van ’n sekere groot kerk hier in die stad, wat ek regtig goed geken het, ’n boesemvriend van my, hy het na my toe gestap. En Charlie Bohannon (Broer Mike, jy onthou vir Charlie Bohannon, ’n goeie vriend van my) . . . Het daar in sy kantoor gesit en gesê: “Ek sal nooit weer daardie leuen vir my kinders vertel of vir my

kleinkinders laat vertel nie.” Hy het gesê: “My eie seuntjie het na my toe gekom na hy omtrent twaalf geword het, en gepraat oor Sinterklaas. . .” En hy het gesê: “Wel. . . Skat, ek het iets om jou te vertel,” Het gesê: “Mammie. . .” Weet julle, en gaan voort en sê hom wat hy gedoen het.

Toe na hy teruggekom het, gesê: “Pappa, is hierdie Jesus dan dieselfde?”

¹⁵⁷ Vertel die waarheid. Sinterklaas is ’n Katolieke opset oor ’n kêrel, ’n Kriss Kringel of Sint Nicholas, ’n ou Duitse Katolieke heilige van baie jare gelede wat rondgegaan en goed gedoen het aan kinders. En hulle het dit as ’n tradisie voortgesit. Maar Jesus Christus is die Seun van God. Hy’s werklik, en Hy leef.

Nou, hier’s ’n vraag, die laaste een, dis ’n baie. . .

¹⁵⁸ Nou kyk. Julle kan dalk daaroor van my verskil. Maar as julle wel van my verskil, onthou, laat dit vriendelik wees, sal julle? Ek het julle lief, en ek wil nie—wil julle nie seermaak nie. Ek’s net, ek wil net eerlik wees. As ek nie kan nie. . . as ek vir my seun ’n leuen vertel, dan is ek ’n leuenaar. Sien? Ek wil vir hom die waarheid vertel.

¹⁵⁹ Nou, ek sê vir hom van Sinterklaas, ek sê: “Ja, sekerlik, daar is Sinterklaas. Hou vir Pappa dop op Oukersaand.” Sien? Ja.

¹⁶⁰ Weet julle, nou die dag was ek daar, en ek het dit op ’n dogtertjie probeer, net om te sien. Ek is sekerlik eergister terugbetaal. Ek was in die gebou. En hulle het daar gestaan, hieronder by die Quaker Maid. En ek het soontoe gegaan om die kruideniersware te gaan koop. En so ons, ek en die vrou, was daarbinne. En daar was ’n klein ou dogtertjie, was nie meer as omtrent agtien maande oud nie, en sy het daar gestaan, gegaan, gesing: “Dingle Bells, Dingle Bells. . .” En ek het gesê. . . In haar plekkie, weet julle, gesit agter in die karretjie.

Ek het gesê: “Soek jy na Sinterklaas?”

Sy het gesê: “Dis my pappa, Meneer.”

Ek het gesê: “Seën jou hartjie, Skat. Jy het wysheid.”

Nou, hier is ’n regte taaie, vriende. En hierin. . . Dan sal ek afsluit. O, dis—dis ’n mooi Skrif, maar dis ’n taaie vir elke persoon skynbaar. En dit het my vir jare en jare bygebly; en net deur die genade van God. . . En my kosbare vrou, wat nou daar reg agter sit, toe sy hoor dat ek daardie vraag het vanmiddag, het sy gesê: “Bill, hoe beantwoord jy dit?” Sy het gesê: “Ek het altyd self daaroor gewonder.” Het gesê: “Ek kon dit nog nooit verstaan nie.” En het gesê. . .

Ek het gesê: “Kom vanaand saam, Skat. Ek sal my bes doen met die hulp van God.”

100. Broer Branham, verduidelik asseblief Hebreërs 6:4 tot 6.

¹⁶¹ Dis een keer wat dit regtig . . . Sien, nou julle sal hier moet kyk na ons geloof, genade, sekuriteit van die gelowiges, behoud van die heiliges, volharding, liefder, van die heiliges. Hebreërs die 6de hoofstuk, 4 tot 6.

Nou, sodra dit . . . dié afgehandel is, dan hoop ek dat God my sal help om dit vir julle regtig duidelik te maak. Ek's jammer, ek—ek het my Boodskap vir vanaand; miskien sal ek dieselfde ding preek in die oggend by die—by die diens. Dan sal ek gaan.

¹⁶² Nou, hierdie is regtig 'n taaie. Sien? Nou, julle moet oplet. Nou onthou, ons glo en leer in hierdie kerk, nie dat alles wat opstaan en uitroep, alles wat in tale praat, alles wat hande skud met die prediker, die Ewige Lewe het nie. Maar ons glo dat, as jy die Ewige Lewe het, as God vir jou die Ewige Lewe gegee het, het jy Dit vir ewig. Sien? Want kyk. As dit nie het nie, word Jesus bevind as 'n valse leraar. In Johannes 5:24, het Hy gesê: “Hy wat My Woorde hoor, en glo in Hom wat My gestuur het, het Ewigdurende Lewe, en sal nooit in die oordeel kom nie, maar het oorgegaan uit die dood in die Lewe.” Nou, argumenteer met Hom. “Almal wat die Vader My gegee het . . . Niemand kan na My toe kom, tensy die Vader hom trek nie. (Ek haal die Skrif aan.) Almal wat kom . . . Niemand kan na My toe kom tensy My Vader hom eers trek nie. En almal wat My Vader My gegee het, sal na My toe kom. (Sien?) En almal wat na My toe kom, Ek sal hulle Ewigdurende Lewe gee (Johannes 6), en sal hom opwek in die laaste dae.” Dis Sy woorde.

¹⁶³ Nou kyk. As ek sou teruggaan na Efésiërs die 1ste hoofstuk, Paulus wat praat . . . Nou, die Korinthiërs, elkeen het 'n vreemde taal en 'n psalm gehad. Julle sal oplet die ander kerke het nie daardie probleem gehad nie. Hy het nooit iets daarvoor gesê nie. Het hy ooit êrens tale genoem in die Efésiese kerk, die Romeinse kerk? Nee! Hulle het vreemde tale en alles gehad net soos die Korinthiërs gehad het, maar hulle het dit georden. Die Korinthiërs kon dit net nie georden kry nie. Sien? Maar Paulus het soontoe gegaan en die kerk in orde geplaas.

Nou, hy . . . Ek glo, soos Oral Roberts sê: “God is 'n goeie God.” Glo julle dit nie?

¹⁶⁴ En julle sê: “Wel, wat dan van die Pinksters met die tale, Broer Branham?” Ek dink hulle het die Heilige Gees. Sekerlik het hulle. Goed, waarom? Kyk. Glo julle Hy's 'n goeie God? Thomas het eenkeer gesê: “U weet, Here . . .”

Al die ander het Hom geglo. Het gesê: “O, ons weet Hy's werklik!”

“O,” het Thomas gesê: “nee, nee, ek glo dit nie. Al hoe ek dit sal glo, ek sal 'n paar bewyse moet hê. Ek sal my vingers in Sy sy en in die merke van die spykers in sy hande moet steek.”

Hy's 'n goeie God. Hy het gesê: “Kom, Thomas. Hier is dit.”

“O,” het Thomas gesê: “nou glo ek.”

¹⁶⁵ Hy het gesê: “Ja, Thomas, nadat jy My gesien het, en aan My gevoel het, en My hand gesit . . . jou hande in My sy gesit het, glo jy. Maar hoeveel groter is hulle beloning nie wat nooit gesien het nie, en tog geglo het.” Hy’s ’n goeie God. Hy gee jou die begeerte van jou hart, natuurlik. Laat ons Hom maar net glo. Dis die—dis die—dis die doodslag vir Satan. Wanneer ’n mens God op Sy Woord neem, broer, sal dit Satan elke keer doodmaak. Dis die hardste slae wat Satan kan kry, wanneer ’n mens God op Sy Woord sal neem. Ja, meneer. Soos ek gesê het: “Die mens sal nie alleen lewe (Jesus, nou die aand), maar elke Woord wat uitgaan uit . . .”

¹⁶⁶ Nou, let op hierna. Nou gaan ek begin by die eerste vers:

Daarom moet ons nie bly by die begin van die prediking aangaande Christus nie, maar na die volmaaktheid voortgaan; . . . (Nou, die eerste ding wat ek wil hê julle moet weet: met wie praat Paulus hier? Hebreërs. Hulle sê: “Hebreërs,” aan die bokant, die Boek van Hebreërs. Is dit reg? Die Jode wat vir Jesus verwerp het . . . Kan julle—julle dit nou begryp? Hy praat met die Jode, wys vir hulle dat die skadu van die wet ’n tipe van Christus is. Al die ou dinge ’n tipe van die nuwe. Kyk nou.)

. . . nie bly by die begin van die prediking aangaande Christus nie, maar na die volmaaktheid voortgaan; . . .

¹⁶⁷ Nou, hy het met hulle gepraat oor die doktrines. Laat ons oor die volmaakte dinge gaan praat. Nou, jy word vervolmaak in God wanneer jy verseël word deur die Heilige Gees *tot* die dag van jou verlossing. “Hy wat uit God gebore is (Een Johannes) sondig nie; want hy kan nie sondig nie, want die Saad van God bly in hom.”

¹⁶⁸ ’n Mens wat met die Heilige Gees vervul is, nie dink hy’s vervul nie, maar hy wat gebore is uit die Gees van God, doen nie sonde nie, want die Saad van God is in hom, en hy kan nie sondig nie. Sien? Sê die Bybel dit? So daar is dit. Jy is . . . Nie wat jy doen nie, wat, is wat, nie wat die wêreld van jou dink nie, dis wat God van jou dink. Sien, sien? Jy kan nie . . . Hoe kan ek ’n bevel hê wat geskryf is deur die burgemeester van die stad, dat ek veertig myl per uur deur die stad kan ry, en enige polisieman my arresteer? Ek kan nie. Hoe kan ek sondig wanneer daar voortdurend ’n bloed-offer voor God is, waar Hy my nie eens kan sien nie; wanneer daar ’n buffer op die—op die . . . voor my en God is, ’n skild van Bloed? Want ons is dood, en ons lewe is verborge in Christus deur God, verseël deur die Heilige Gees. Hoe op aarde kan jy enigiets verkeerd doen in God se oë? “As ons opsetlik sondig (Hebreërs 10) nadat ons die kennis van die

Waarheid ontvang het, is daar geen offer meer vir die sonde nie.” Hierin is dit onmoontlik (sien?) om opsetlik te sondig.

¹⁶⁹ Nou, kom ons lees aan. Goed.

...volmaaktheid voortgaan; sonder om weer die fondament te lê van—van die bekering uit dooie werke, en...geloof teenoor God,

van die leer van die doop, ...handoplegging, en van die opstanding van die dode, en...ewige oordeel.

En dit...doen ons, as God dit toelaat.

(Nou hier's waar hulle wou begin, van die 4 de vers af.) Want dit is onmoontlik om die...eenmaal verlig geword het, en die hemelse gawe gesmaak, en die Heilige Gees deelagtig geword het,

En die goeie woord van God gesmaak het, en die kragte van die toekomstige wêreld,

En afvallig geword het, om dié weer tot bekering te vernuwe—vernuwe; omdat hulle, ten opsigte van hulleself, die Seun van God weer kruisig, en hom openlik tot skande maak.

¹⁷⁰ Nou, nou, dit lyk asof, uit die manier wat jy dit daar lees, dat 'n mens die Heilige Gees kan ontvang, en dan afdwaal en verlore gaan. Maar dit is onmoontlik vir hom om dit te doen. Sien? Hy kan dit nie doen nie. As hy kon, het Christus gelieg. Sien? Dis onmoontlik vir hulle wat eenmaal verlig is. Nou, let hierna op. Waarmee praat hy? Hy praat met daardie grens-geval Jode. Hy het nooit gesê 'n man wat vervul is met die Heilige Gees nie; hy het gesê: “As hy die Woord van God gesmaak het.”

¹⁷¹ Nou, laat ek dit net in 'n gelykenis gee, sodat julle sal sien en dit nou nie misverstaan nie. Nou, hy skryf aan hierdie Jode. Party van hulle is grens-geval gelowiges. Sien? Hy het gesê: “Nou, gaan ons hierdie werke laat staan en voortgaan om oor volmaaktheid te praat.” Het gesê: “Nou, ons praat van dope, en opstanding van die dode, en handoplegging, en alles; maar laat ons nou voortgaan om oor volmaaktheid te praat. Nou, ons gaan praat oor wanneer jy in die Heilige Gees kom. Nou, julle hang al 'n lang tyd by die byeenkoms rond...”

¹⁷² En julle het daardie mense al gesien. Hulle sal rondstaan; hulle wil nie inkom of uitgaan nie. Hulle waardeer die Heilige Gees. Hulle sal naderkom. En dalk doen die Heilige Gees iets en, mense, hulle sal opstaan en uitroep, en op-en-af spring op die vloer daaroor, maar hulle wil Dit nooit self ontvang nie. Nee, nee! Sien? En hulle sal sê: “O, ja, dis goed. O, ek weet nou nie daarvan nie.” Sien, sien, sien? Grens-geval gelowiges. Net so naby dat hulle Dit kan proe, maar tog ontvang hulle Dit nie. Sien? Nou, hulle hang so daar rond vir so lank, totdat hulle na 'n ruk heeltemal wegdryf. Ek kan die name noem van baie

wat by die tabernakel was, dieselfde ding gedoen het. Raak weer heeltemal afvallig, om hulleself tot bekering te vernuwe, daar's geen bekering vir hulle nie. Hulle het bloot die Gees van hulle af weg bedroef. Hulle was so naby dat. . .

¹⁷³ Hier, as julle saam met my sal blaai (julle het nie tyd nie, ek weet, nou) maar as julle sal blaai na Deuteronómium die 1ste hoofstuk en dit lees, sal julle dieselfde ding kry. Merk dit nou af, Deuteronómium die 1ste hoofstuk. Nou, en begin by die 19de vers en lees aan tot by die 26ste. Deuteronómium. . . Julle sal uitvind. . . Nou kyk. Die hele Israel. . . Wat daardie mense doen, hulle kom by Kades-barnea. O, ek sien iets! Hierdie tabernakel, hierdie Pinksterwêreld is nou by Kades-barnea. Dis presies reg, Broer Neville. Ons is by Kades-barnea, die oordeelstroon van die wêreld (was die oordeelstroon).

¹⁷⁴ En verkenners het uitgegaan. Josua het hier gesê: “Nou, ek het verkenners uitgestuur,” of Moses, liever: “Ek het verkenners uitgestuur, twaalf, een van, een man uit elkeen van julle stamme. Ek het hulle gestuur om die land te gaan verken en 'n verslag terug te bring.” Is dit reg?

En toe hulle terugkom, was daar nege uit die twaalf wat gesê het: “O, dis 'n goeie land, maar o, genade, ons kan dit nie inneem nie. O, goeiste! Die Amorieite is daar, en ons lyk soos sprinkane langs hulle. Hulle is gewapende manne. Hulle mure is groot. O, dis te. . . wel, ek wens ons het daar oorkant in Egipte gesterf in plaas daarvan dat jy ons hiernatoe gebring het.”

¹⁷⁵ Maar, klein ou Kaleb en Josua het daar opgespring en hulle stilgemaak; gesê: “Ons is meer as in staat om dit in te neem.” Ja, meneer! Daar's die een. Nou kyk. Wat het gebeur? Kaleb en Josua het geweet dat God die belofte daarvan gegee het: “Ek gee nie om hoe groot dit is, hoeveel die struikelblokke is, hoe hoog hulle is, hoe groot hulle is nie, dit het niks daarmee te doen nie. God het so gesê, en ons kan dit inneem.” En het julle geweet hulle was die enigste twee mense wat, uit daardie twee-en-'n-halfmiljoen, wat ooit in die land ingegaan het? Omdat hulle hulle geloof behou het in wat God gesê het die Waarheid is. Amen!

¹⁷⁶ Die tabernakel staan, juis nou, by Kades-barnea. Kyk, daardie mense was so naby dat hulle selfs die druiwe uit die land geproe het. Hulle het die druiwe geëet. Toe Kaleb-hulle daarnatoe gegaan en die druiwe teruggebring het, het daardie kêrels daarvan afgepluk en hulle geëet. “O, hulle is lekker, maar ons kan dit nie doen nie.” “Hulle wat die goeie werk van God gesmaak het, die Heilige Gees gesmaak het, die goedheid Daarvan gesien het, Daarvan gesmaak het, die Woord van God gesmaak het. . .” Sien dit? Geeneen van daardie manne, nie een van hulle is ooit toegelaat om oor te gaan nie. Hulle het in hulle eie land omgekom, hier in die woestyn. Hulle het nooit oorgegaan

nie, tog was hulle naby genoeg om Dit te smaak, maar nie genoeg genade en geloof om Dit te neem nie. Dis wat dit is.

¹⁷⁷ Nou, Nou luister na daardie liewe persoon wat hierdie brief geskryf het. Kom ons lees net die volgende vers. Hou net 'n oomblik dop. Hou vir Paulus dop. Nou kom ons lees die 7de:

Want die grond...die reën indrink wat dikwels daarop val, en nuttige plante voortbring ter wille van hulle vir wie dit ook bewerk word, het deel aan die seëninge van God:

Maar as dit dorings en distels oplewer, deug dit nie, en is naby die vervloeking; die einde daarvan is verbranding.

¹⁷⁸ Nou, sien wat sê hy? Nou let op. Daar was hierdie vraag hier; nou, en dan sal ons afsluit. . . Hierdie ding het my vir jare lank omtrent doodgemaak.

¹⁷⁹ Ek het eenkeer na 'n byeenkoms toe gegaan waar mense in tale gepraat het by Mishawaka, Indiana. Nou, ek is voor my eie mense. Julle het daardie mense gehoor. . . het my my lewensverhaal hoor vertel, en van die gekleurde man wat gesê het: "Hier is hy. Hier is hy." Nou, ek het dit vertel.

¹⁸⁰ Maar die res daarvan: ek het twee mans gesien. Hulle was. . . Een sou 'n boodskap gee, die ander een lê dit uit. Die ander een gee 'n boodskap gee, en die ander een lê dit uit. En broer, hulle was reg. Net hierdie. . . Ek het gedink: "My goeiste! Ek het nog nooit so-iets gesien nie." Ek het gesê: "Ek is onder engele." Ek het gedink, ek het nog nooit enigiets gesien. . . Een sou spreek, en die ander een. . .

¹⁸¹ En ek het daaragter gesit, as 'n ou predikertjie, julle. . . [Leë kol op band—Red.] . . . albei mans op 'n keer en hulle hand skud. Ek het nog nooit sulke mense in my lewe gesien nie. Hulle sou 'n boodskap spreek, en die ander een sou dit uitlê. En goeiste, goeiste! Dit was wonderlik! Een, sou spreek en die ander een lê dit uit. Albei. . . En hulle het net spierwit geword wanneer hulle hulle hande opsteek. Ek het gedink: "O goeiste, goeiste! Waar was ek my hele lewe lank gewees? Hierdie is die ding!" Ek het gesê: "Goeiste, Pinksters is reg." Dis presies reg.

¹⁸² Ek het nog nie veel gesien behalwe wat reg hierrond was nie, waar die. . . Miskien 'n paar vroue met 'n sendingêrens. En hulle sou twis; en die een noem die ander: "aasvoëlne," en, julle weet, sommer so, twis soort van met mekaar. Nou geen disrespek teenoor die vroue of niks nie, maar net. . . Dit—dit was aan die wegsterf. As enigeen van julle. . . Onthou jy, Broer Graham. Jy was daardie tyd maar net 'n seuntjie. En so, dis hoe dit was.

En ek het daarna geluister, en ek het gedink: "O, goeiste, ek het op engele afgekom."

¹⁸³ Eendag om die hoek van die huis gekom, omtrent die tweede dag, wat ek een van die mans ontmoet het. Ek het gesê: "Aangename kennis, Meneer?"

Hy het gesê: "Aangename kennis?" Hy het gesê: "Is . . . Wat is jou naam?"

En ek het gesê: "Branham."

Hy het gesê: "Van waar is jy? Hierrond?"

En ek het gesê: "Nee, ek's van Jeffersonville."

Hy het gesê: "Wel, dis goed. Is jy Pinkster?"

Ek het gesê: "Nee, meneer, ek is nie." Ek het gesê: "Ek aanvaar net nie die Pinkstermanier van die Heilige Gees ontvang nie," ek het gesê: "hoewel," het ek gesê: "ek hier is om te leer."

¹⁸⁴ Hy het gesê: "Wel, dis baie goed." En met hom gepraat, sy gees aangevoel (soos die vrou by die put), hy was 'n ware Christen. Broer, ek meen hy het heel goed uitgedraai. Hy was goed. Nou, julle almal . . . Hoeveel was al in my dienste en het daardie dinge sien gebeur? Sien julle? En die man was volkome in orde. So toe, het ek—ek gedink: "Daar! Goeiste, hoe wonderlik!"

¹⁸⁵ Omtrent daardie aand, namiddag een of ander tyd, het ek die ander een ontmoet. Ek het gesê: "Aangename kennis, Meneer?"

Hy het gesê: "Aangename kennis? Wat is jou naam?" En ek het hom gesê. En hy het gesê: "Het . . . Is—is jy 'n Pinkster?"

Ek het gesê: "Nee, meneer, nie presies Pinkster nie, skat ek." Ek het gesê: "Ek is net hier om te leer."

Hy het gesê, ek het gesê, hy het gesê: "Het jy al ooit die Heilige Gees ontvang?"

Ek het gesê: "Ek—ek weet nie." Ek het gesê: "Volgens wat julle almal het, skat ek ek het nog nie."

En hy het gesê: "Al ooit in tale gepraat?"

Ek het gesê: "Nee, meneer!"

Hy het gesê: "Dan het jy Dit nog nie gekry nie."

¹⁸⁶ En ek het gesê: "Wel, ek—ek skat dis reg." Ek het gesê: "Ek weet nie. Ek preek maar nog net twee jaar, minder," en ek het gesê: "ek weet nie veel Daarvan af nie." Ek het gesê: "Miskien weet ek nie." Ek het gesê: "Ek kan nie verstaan . . ." Omrede dat, ek hom daar probeer hou het (sien?), om dit te vang. En toe ek het, as ek nou al ooit 'n skynheilige ontmoet het, was daar een van hulle. Sy vrou was 'n swart-kop; en hy het saam met 'n blonde-kop vrou geleef, het twee kinders by haar gehad; en in tale gepraat, dit uitgelê net so perfek as kan kom. En ek het gesê: "Nou, Here, waarin het ek beland?" Van engele, ek het nie geweet waarin ek was nie. Ek het gesê: "Ek—ek—ek's fundamenteel; dit moet die Bybel wees. Dit moet reg wees. Daar's êrens iets verkeerd, Here. Hoe kan dit wees?"

¹⁸⁷ Ek is diens toe daardie aand, en daardie Gees het geval; en broer, jy kon Dit aanvoel, dat Dit die Heilige Gees was. Ja, meneer! As Dit nie was nie, Dit het met my gees getuig dat Dit die Heilige Gees was. En ek was maar net 'n jong prediker, en het nie geweet hoe, veel van onderskeiding van gees geweet nie. Maar ek het daar gesit. En ek weet die einste God wat my gered het, dit was dieselfde gevoel. . . Het gevoel of ek deur die dak gaan, dit was so 'n wonderlike gevoel in daardie gebou. Ek het gedink. . .

¹⁸⁸ Omtrent vyftienhonderd van hulle daar. En ek het gedink: "Goeiste, o goeiste!" Twee of drie groepe van hulle het bymekaargekom. En ek het gedink: "Sê, goeiste! Hoe kan dit wees? Nou, daardie groot Gees in hierdie gebou wat so neerdaal; en hier, kyk na dit wat daar aangaan, daardie kêrels wat in tale praat, uitle, boodskap perfek deurgee—en een van hulle 'n skynheilige en die ander een 'n ware man van God." En ek het gedink: "Nou, is ek heel deurmekaar. Ek weet nie wat om te doen nie."

¹⁸⁹ Wel, onmiddellik daarna, het 'n goeie vriend van my, Broer Davis (julle weet), begin sê ek is 'n marionet. Dis 'n meisie se speelding, julle weet. En so, ek was ongetroud, en toe het ek. . . Hy het begin aangaan met my, en dan voortgegaan, soort van gek geskeer met my.

¹⁹⁰ En ons het gehad 'n klein. . . En julle moeder en ons almal het klein diensies gehou by verskillende plekke. Die tabernakel was nie—was nie daardie tyd aan die gang nie, en ons het klein diensies op verskillende plekke gehou. En uiteindelik eendag, nadat die tabernakel gebou is, baie jare later, het ek opgegaan na Green's Mill na my grot toe om te bid, omdat Broer Davis party vreeslike dinge gesê het oor my in die—in—in sy koerant. Ek het hom liefgehad. Ek wou nie hê iets moet gebeur nie, en ek—ek het soontoe gegaan om vir hom te bid. En ek het soontoe gegaan, en ek het in die grot gekom. En ek het omtrent twee dae daarbinne gebly. En ek het gesê: "Here, vergewe hom. Hy—hy bedoel—bedoel dit nie." En ek het gedink: "Weet julle. . ." Ek het net toevallig aan 'n Skrif gedink.

¹⁹¹ En ek het uitgegaan. En daar was 'n stomp (daardie stomp lê nou nog daar, was daarop hier nie lank gelede nie) daar van die berg af en lê dwarsoor 'n paadjie wat van die spruit af omkom. En ek het sommer wydsbeen oor die stomp gesit, oor die berge uitgekyk ver terug—daar terug, en my Bybel so neergelê. Ek het gedink: "Weet jy. . ." Ek het aan 'n Skrif gedink: "Die kopersmid, hy het my baie kwaad aangedoen, en dinge gesê." Julle weet. . . Ek het gedink: "Ek dink ek sal dit net lees." Ek het die Bybel oopgemaak, en ek het gesê: "Wel. . ." Het my gesig afgevee, en die wind het gewaai, en dit het dit omgeblaai na Hebreërs 6 toe. "Wel," het ek gesê: "dis nie waar dit is nie." En ek het Dit weer so neergelê. En die wind het weer gewaai en Dit weer teruggeblaai. En ek het gesê: "Nou, dis vreemd, dat die

wind dit weer so terugwaai.” Toe het ek gedink: “Wel, ek dink ek sal dit lees.” En gesê:

*Want dit is onmoontlik om dié wat eenmaal verlig
geword het, . . . die Heilige Gees deelagtig geword het,
en die . . . Woord van God gesmaak het, en die ding van
die toekomstige wêreld.*

Ek het gedink: “Wel, ek sien niks daaroor nie.” Het dit verder gelees, die res van die hoofstuk. Niks daarin nie. Ek het gesê: “Wel, dis—dit handel dit af wat dit betref.” En ek—ek het dit so gesien, en dit het weer teruggegaan. En ek het Dit opgetel, en ek het gedink: “Wel, wat is dit?” En ek het dit aangehou lees, en dit gelees, en dit gelees, ek het gesê: “Wel, ek kan nie verstaan nie.” Toe hou ek aan. . . En ek het verderea gelees:

. . . dis onmoontlik om dié wat eenmaal verlig is, . . .

Dit kom hier verderea hier by 'n plek waar dit gesê:

*Want die grond . . . die reën indrink wat dikwels
daarop val, en nuttige plante, voortbring ter wille van
hulle vir wie dit ook bewerk word, het deel aan die
seëninge van God:*

*Maar as dit dorings en distels oplewer, deug dit
nie, en . . . naby die vervloeking; die oordeel daarvan is
verbranding.*

¹⁹² Ek het gesê: “Wonder wat dit beteken?” Ek het sommer . . . Nou, ek het nie aan iets gedink daar nie. Net dit gedink. En net toe, soos ek daar gesit het, het ek gedink die Here sou my 'n visioen gee oor Broer Davis—hulle daaronder. En ek het daar gesit; ek het gekyk, en ek het iets sien draai daar oorkant die leegte voor my. En dit was 'n wêreld wat draai. En ek het gesien dit was heeltemal opgebreek, het net gelyk asof dit heeltemal omgeploeg was. En 'n Man het uitgegaan met 'n—'n—'n yslike groot ding voor Hom vol saad, en Hy het die saad oraloor die aarde gesaai soos Hy gegaan het. En Hy het om die kromming van die aarde gegaan, en Hy het uit my sig uitgegaan. En sodra Hy uit my sig uitgegaan het, het hier 'n man gekom wat regtig skelm gelyk het, aangetrek in swart klere, wat so rondgegaan het, en *sjoee, sjoee*, maak, het slegte saad gestrooi, *sjoee, sjoee*. En ek het dit dopgehou, en soos die aarde aanhou draai het. . .

¹⁹³ Na 'n ruk het daar koring opgekom. En toe die koring opgekom het, het daaruit brame, en distels, en dorings, en stinkkruid, en alles opgekom, melkbosse, en alles opgekom in die koring. En hulle het almal saam gegroei. En daar het 'n baie, swaar droogte gekom, en die klein koring het sy koppie so gekantel, en die klein braam, en distel, dorings, hulle het hulle kop gekantel. Elke onkruid het net [Broer Branham maak 'n hygende geluid—Red.] so asemgehaal. Jy kon hulle sommer hoor. En hulle het geroep om reën, reën.

¹⁹⁴ En na 'n ruk, het daar 'n yslike groot wolk aangekom, en die water het sommer neergegiet. En toe dit daarop geval het, het daardie koring opgespring en begin skree: "Glorie! Halleluja! Prys die Here!" Die klein stinkkruid het opgespring en geskree: "Glorie! Prys die Here! Halleluja!" Die doringe en hulle almal, het oraloor die land gedans, geskree: "Glorie! Halleluja! Prys die Here!"

Wel, het ek gesê: "Ek kan dit nie begryp nie."

¹⁹⁵ Die visioen het my verlaat; toe het ek weer daarop teruggeval: "Die distels wat naby die vervloeking is." Toe het ek dit gesnap. Jesus het gesê: "Die reën val op die regverdige en die onregverdige." 'n Mens kan in die diens sit, kan in tale praat, kan uitroep en optree net soos die res van hulle met die egte Heilige Gees, en steeds nie in die Koninkryk van God wees nie. Dis presies reg. Het Jesus nie gesê nie: "Baie sal in daardie dag staan en sê: 'Here, het ek nie duiwels in U Naam uitgedryf nie? Het ek nie profeteer (gepreek) in U Naam nie? Het ek nie heelwat magtige werke in U Naam gedoen nie?'" Jesus het gesê: "Gaan weg van My, julle werkers van ongeregtigheid, Ek het julle nooit eens geken nie." Wat daarvan?

¹⁹⁶ Hier's presies wat dit hier beteken. Sien? Hulle het die goeie reën van die Hemel gesmaak. Maar om mee te begin, was hulle verkeerd. Van die begin af was hulle doelwitte nie reg nie; hulle motiewe was nie reg nie. Dit, jy kan nie sê nie. Die . . . Weet julle, in die oes het hy gesê: "Sal ek gaan en hulle almal uittrek?"

¹⁹⁷ Hy het gesê: "Laat hulle saam groei, en op daardie dag sal hierdie doringe en distels saam verbrand word, en die koring sal na die skuur gaan." Nou, hoe gaan jy weet wat is 'n doring, of wat is 'n distel, of wat is 'n koring? "Aan hulle vrugte sal julle hulle ken." Sien julle, broer, suster, 'n goeie boom kan nie slegte vrugte voortbring nie. Maak nie saak nie, êrens langs die pad, gaan dit jou inhaal. So, jy op soek na die doop van die Heilige Gees . . . Ek's bly wie dit ook al geskryf het. Sien?

¹⁹⁸ Nou, daardie grens-geval gelowiges daar, hulle was reg by hulle. Hulle is besny met hulle besnydenis. Hulle het gegaan reg tot by die land wat God belowe het, reg tot op die rand daarvan. Vele mense loop tot op daardie rand. Hy sal loop tot reg by die doop van die Heilige Gees en dit verwerp. Hy wil dit nie opgee nie. Hy sal loop tot reg by die Skriftuurlike doop in die Naam van Jesus Christus, en sy rug draai, en dit verwerp om te vermy om dit te sien.

¹⁹⁹ Daar's nie een Skrif in die hele Bybel waar enigeen ooit gedoop is in die naam van Vader, Seun, Heilige Gees nie, nie een Skrif nie. Die Katolieke kerk het dit begin, het uitgekom met Luther, onder in Wesley, en het voortgetrek tot hier. Dis presies reg. Maar die Skriftuurlike bevel is die Naam van die

Here Jesus Christus. Dis apostoliese doop. Jy kan dit nie doen en in 'n denominasie bly nie. Dis reg.

²⁰⁰ Nou, sien julle daardie dinge? Die doop van die Heilige Gees, die gawes van die Gees, die dinge wat God na vore bring. . . Die vrugte van die Gees is liefde, vreugde, lankmoedigheid (o, jy sê: “Maar Broer Branham, geseënd sy God, ek is lankmoedig.” Dit kom so voor. Ek is daar na Ohio toe nie lank gelede nie, en iemand vra my, het hier 'n brief geskryf en my gevra of ek mense in die Naam van Jesus Christus gedoop het. Ek het nooit 'n woord gesê nie. Hulle het dit nogtans uitgevind, en sestien medewerkende predikers het padgegee. Dis lankmoedig, is dit nie!)—lankmoedigheid, goedheid, getrouheid, vriendelikheid, geduld, en die Heilige Gees. Sien?

²⁰¹ O, broer, suster, ons is—ons is by Kades-barnea. Julle smaak nou. Gisteraand het die Heilige Gees op ons geval, het in ons ingekom, in soos 'n rukwind. Dit het op baie van julle gaan rus. Vandag het predikers hier en daar huise besoek, hande opgelê en vir hulle gebid wat die Heilige Gees seek. Moenie 'n plaasvervanger aanvaar nie. Moenie een of ander soort geluid aanvaar nie. Moenie een of ander soort sensasie aanvaar nie. Wag daar totdat God jou in 'n nuwe skepsel gevorm het en gemaak het, jou 'n nuwe mens gemaak het. Julle smaak Dit nou, smaak Dit net, maar laat die Duif julle tot reg by die tafel lei, en—en die Lam en Duif saam gaan sit, en vir ewig voed op die Woord van God. Want Dit sal standhou wanneer daar geen hemel of aarde is nie; die Woord van God sal bly. Dit is waar.

²⁰² Moet asseblief nie dink ek is radikaal nie. As ek was, het ek nie bedoel om te wees nie. As ek. . . Ek hoop ek het hierdie vrae beantwoord; ek het, na die beste van my wete.

²⁰³ En daarom, in Hebreërs 6, as julle sal kyk, praat Paulus met Hebreërs wat gesê het: “Wel, ons sal met jou saamstem tot so ver.” Hulle sal opkom. Julle sien? Het gesê: “Nou, julle het. . .” Hulle wat opkom en gesmaak het.

²⁰⁴ Ek het nou net toevallig agter in die gebou gekyk. Om julle die getuienis van 'n Lewende God te toon. Ek hoop nie ek maak hierdie persoon opsigtelik nie. Ek het ingekom van 'n byeenkoms af nie lank gelede nie, en hiernatoe gekom, en vir julle meegedeel dat 'n goeie vriend, 'n persoonlike maat van my, 'n jagmaat, 'n man wat goed was vir my, 'n man wat al na my kerk toe gekom het, en wat my broer was; ek het hom Busty genoem. Sy naam is Everett Rodgers; het in Milltown gewoon. Hoeveel onthou ek het dit hier kom meedeel? Hy het hier in die hospitaal gelê; die dokters het op hom geopereer, hom oopgemaak, en so vol kanker dat hulle hom maar net toegewerk het. Het gesê: “Hy sal gou wegwyn; binne 'n paar weke sal hy weg wees; dis al wat daarvan sal kom. Hy sal doodgaan, dis al.”

205 Onthou julle hoe ek hier op die platvorm gestaan, en bid het vir hom? Het soontoe gegaan en in die kamer ingegaan, iets het in my hart gevreet. Ek het in die kamer ingestap, en sodra ek almal uitgehad het sodat ek kon. . . Broer Everett het daar gelê. En julle sal dit onthou. Ek het ingeloop; ek het gesê: “Broer—Broer Busty.” (Ek het hom Busty genoem.)

206 Lank gelede toe ons nog buitelug-dienste gehou het daar, al daardie Metodiste destyds daar op die heuwel (Gertie, een van hulle), omgeglim, het deur die druiwepriël geloer om te sien wat ek gaan sê, ensovoorts, bang dat die Metodiste kerk hulle sou ekskommuniseer. En toe, het ek gegaan en ’n visioen daar gehad, en ek het vleis alles opgestapel in ’n blik gesien. Ek het ’n klomp vis gevang en hulle ingeryg, hulle op hierdie rygstokkies gesit—gesit, en ek het die rygstokkies vasgebind. En toe ek gekyk het. . . En dit was alles in ’n visioen; ek het ’n klomp mense agtergelaat—laat wat onder die bome gestaan het daardie aand en na die top van die heuwel na Broer Wright se plek opgegaan. En hulle kon my nie eens kry die volgende oggend nie. Ek het gesê: “Nie een van julle moet. . .”

207 Terwyl ek daar staan en preek het, hier het daardie Lig gekom; daardie Vuurkolom het reg hier voor my gehang en gesê: “Gaan weg hiervandaan en gaan na die woude toe; Ek sal met jou praat.” Dit was daardie selfde dag, die volgende dag toe hulle my bo-op die heuwel gekry het. En ek was daar; ek het my kar in die onkruide weggesteek, en was op ’n berg gewees en het heelnag en die hele volgende dag gebid. Party van hulle het daarnatoe gekom, die kar gekry en daarnatoe gekom. . . Dit was die dag wat Broer Graham Snelling, hier, die Heilige Gees en die roeping na die bediening ontvang het.

208 Daar bo-op die heuwelrug waar ek daar gelê het, en Hy—Hy het my verskillende dinge gesê om te doen en wat die kommunikasie wat ons gehad het. Hy het ’n visioen gegee van hierdie ingerygde vis te sien, gesê: “Dit is jou Milltown-kerk.”

En vier of vyf van hulle het afgeval; en ek het gesê: “Wie is dit?”

Het gesê: “Een van hulle is Guy Spencer en sy vrou. Die ander een is nog ’n Spencer daar, en syne.” En Hy het die verskillendes genoem, wat sou afval.

209 Ek het vir hulle gesê; ek het gesê: “Nie een van julle moet eet nie.” Ek en my vrou was nie. . . Dit was nog voor ons getroud is; en sy het huis toe gegaan om heelnag by Suster Spencer te bly, ’n wonderlike vrou. Wonderlike man, Guy Spencer is net so ’n goeie man as wat ooit in skoenleer gestaan het. En hy—en hy is soontoe, en Opal het gesê: “Nou, kyk. . .” Vir Meda, sy het gesê: “Nou, Meda, ek glo Broer Bill.” Sy het gesê: “Maar wanneer Opal honger word, moet sy ham en eiers kry.” Toe gaan sy soontoe, en bak vir haar ham en eiers, en gaan sit om hulle te eet, en begin

die seën vra, en oor die tafel geleun, gehuil, kon dit nie aanraak nie. Toe het hulle kom soek.

²¹⁰ En daar bo-op die heuwel daardie dag, het Hy my vertel presies wat sou gebeur. Hy het gesê: “Dié sal weggaan, en dan sal dié weggaan.” Maar Hy het ’n groot klomp geblikte vleis gehad. Hy het gesê: “Hou dit vir verdere gebruik van die Milltown-mense.” En nou die aand toe ek gehoor het Broer Creech. . . Hy het gisteraand hier gesit. Ek het nie. . . Broer Creech, is jy vanaand hier? Toe Broer Creech na my toe gekom het, my gebel het, en Suster Creech, aan die huil; haar pappa het daar gelê. Het gesê: “Broer Bill, moet hom nie sê nie. Hy’s sterwend.” Het gesê: “Hy’s opgevrete van die kanker; die dokters het hom oopgemaak, en hy’s net so vol kanker as wat hy kan wees.” En Will Hall (en julle almal onthou hom), toe dieselfde dokter hom oopgemaak het en hy so vol kanker was. . . Ek het klaargemaak om te gaan eekhorings jag daardie oggend, en ek het daardie appels in die kamer sien hang. (Onthou julle daardie storie daarvan?) En daar lewe die man vandag. Dit was jare gelede. Hy en Broer Busty was vriende.

²¹¹ En ek het na die hospitaal toe gegaan, die nuwe hospitaal (ek vergeet wat hulle dit noem, daarbuite in New Albany) die nuwe hospitaal. En ek het soontoe gegaan om vir Busty te sien; en toe ek in die kamer ingegaan het, het ek gesê: “Broer Busty.”

Hy het gesê: “Broer Bill.” Het my hand vasgegryp met daardie groot ou hands kud; ’n veteraan van die Eerste Wêreldoorlog, sê dit nie in sy teenwoordigheid nie, maar net so ’n goeie hart as wat ooit onder ’n ou blou hemp geklop het. Hy het my hand beetgekry. Ek was in sy huis; geëet in sy huis; geslaap in sy huis, net asof ek sy broer is. Sy kinders en almal, ons is net—net soos bloedbroers. Goeie man.

²¹² En hy. . . Maar hy het nooit diep met die Here omgegaan nie. Hy. . . Ek het hom gedoop in die Naam van Jesus Christus. Maar daardie dag toe daardie Metodiste prediker gesê het: “Enigiemand wat gedoop is in die Naam van Jesus Christus, gaan onder my tent uit.” Dit was in die haak. George Wright-hulle het uitgeloopt. Daardie middag het ek soontoe gegaan om in die Naam van Jesus Christus te doop by Totten Ford. Sy hele gemeente het die water ingeloopt en is gedoop in die Naam van Jesus Christus. So ek het net voortgegaan. Dit was goed. God met jou is, wie kan teen jou wees? Ek weet nie eens waarheen die man gegaan het, wat van hom geword het nie.

²¹³ Nietemin, ek het in die hospitaal ingeloopt. Daar het Busty daar gelê, so vol kanker; die dokters wou nie eens, het niks gedoen behalwe om hom net weer toe te werk nie. Busty het vir my gesê; hy het gesê: “Broer Bill, dit is vir ’n doel. Iets het gebeur.”

Ek het gesê: “Ja, Busty.” Begin daardie Gees voel soos daardie rukwind waarvan ek gepraat het, julle weet, aan die inkom.

Hy het gesê . . . Toe ek hier ingestap het, was daar 'n reënboog in daardie hoek, wat in daardie hoek gestaan het. 'n Reënboog is 'n verbond; God se verbond. God het 'n verbond gemaak met my daardie dag op die berg. Het my hande daar op Broer Busty geplaas en vir hom gebed.

Die dokters sê: “Hy sal doodgaan. Hy sal net verswak. Daar's niks te doen. . . Hy sal binne net 'n paar dae weg wees.” En Busty Rodgers. . . Dit was weke en weke en weke gelede, en Busty Rodgers, sit net hieragter in die kerk vanaand, so gesond en fris soos ek hom al ooit in my lewe gesien lyk het. Staan op, Broer Busty. Daar is hy. Kom ons prys God, almal.

Hul was almal in die bo-vertrek,
En biddend in Sy Naam.
Hul ontvang die Gees deur Hom belooft,
En word tot diens bekwaam.
Nou, wat Hy daar vir hulle doen,
Sal Hy vir jou ook gee.
Ek's so bly dat ek kan sê: “Ek's een van hul.”

Ek's een van hul, een van hul;
Ek's so bly dat ek kan sê: “Ek's een van hul.”
(Halleluja!)

Een van hul, ek's een van hul;
Ek's so bly dat ek kan sê: “Ek's een van hul.”

Hul is meeste ook maar ongeleerd,
En sonder wêrelds-eer,
Maar hul almal het Pinkster ontvang,
Gedoopt in Jesus' Naam.
En nou preek hul dit wyd en syd,
Sy krag is nog net so.
Ek's so bly dat ek kan sê: “Ek's een van hul.”

Ek's een van hul, ek's een van hul;
Ek's so bly dat ek kan sê: “Ek's een van hul.”
(Halleluja!)

Een van hul, ek's een van hul;
Ek's so bly dat ek kan sê: “Ek's een van hul.”

Nou, kom my broeder, soek die seëning
Wat die hart van sonde red,
Dit laat die vreugdeklokke lui,
En sal jou siel laat brand.
O, dit brand nou ook hier in my hart,
O, ere aan Sy Naam.
Ek's so bly dat ek kan sê: “Ek's een van hul.”
(Kom ons sing dit!)

O, een van hul, een van hul;
Ek's so bly dat ek kan sê: “Ek's een van hul.”
(Halleluja!)

Een van hul, een van hul;
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."
 (Hoeveel is een van hulle? Steek jou hand op.
 O, goeiste! O, hoe bly is ek ek's een van hulle.)

Een van hul, een van hul;
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."
 (Halleluja!)

Een van hul, een van hul;
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."

Hul was almal in die bo-vertrek,
 En biddend in Sy Naam.
 Hul ontvang die Gees deur Hom beloof,
 En word tot diens bekwaam.

Nou, wat Hy daar vir hulle doen,
 Sal Hy vir jou ook gee.
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."

O, een van hul, een van hul;
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."
 (Halleluja!)

Een van hul, een van hul;
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."

Nou, terwyl ons daardie koor weer sing, wil ek hê elkeen van julle moet omdraai, en hande skud met iemand langs jou, en sê: "Is jy een van hulle?" Sien? Goed.

O, een van hul, (Ek weet jy is, Broer Neville. Ek weet jy is, Broer Capps. Ek weet jy is. Ek weet jy is. . . ? . . .)
 . . . een van hul;

O, een van hul, een van hul;
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."

²¹⁴ O, is jy nie bly jy's een van hulle nie? Hoeveel wil graag een wees? Steek jou hand op. Goed. Nou, ek gaan dit vir julle sing:

Kom dan my broeder, soek die seëning
 Wat die hart van sonde red,
 Dit laat die vreugdeklokke lui,
 En sal jou siel laat brand.
 O, dit brand nou ook hier in my hart,
 O, ere aan Sy Naam.
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."

O, een van hul, een van hul;
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."
 (Halleluja!)

Een van hul, ek's een van hul,
 Ek's so bly dat ek kan sê: "Ek's een van hul."

²¹⁵ Onthou wat die dogtertjie gesê het vir Petrus: "Is jy nie een van hulle nie?" Ek's so bly, is julle nie? Weet julle, Petrus het op

die Pinksterdag gesê: “Dit is Dit!” Nou, ek het altyd gesê: “As *dit* nie Dit is nie, is ek bly ek het *dit*, terwyl ek wag dat Dit kom.” Dis reg. Ek is bly hieroor.

Want ek’s een van hul, ek’s een van hul;
 Ek’s so bly dat ek kan sê: “Ek’s een van hul.”
 O, een van hul, een van hul;
 Ek’s so bly dat ek kan sê: “Ek’s een van hul.”

²¹⁶ O, is dit nie wonderlik, om saam te sit in ’n Hemelse plek in Christus Jesus nie, gemeenskap te hou met die Gees, gemeenskap te hou oor die Woord, te praat van die goeie dinge wat kom. Dis so goed. Ek’s so bly om dit te weet, is jy nie? Is jy nie bly jy’s ’n Christen nie? Is jy nie bly jou sondes is onder die Bloed nie? Hy sal een van die dae kom, en ons sal saam met Hom gaan. Dink, dan sal al die ouderdom uit ons wegval; al die siekte, al die beproewing, die hele sterflike lewe sal verander. O, goeiste! Ek kan somer dink aan al die dierbare ou broers wat hier gestaan het. Ek onthou. . . Hoeveel onthou vir Rabbi Lawson? Goeiste, byna almal van julle. Ek kan hom daardie ou kerie net hier sien ophang. En ek sou daaragter sit. Hy sou hierdie liedjie sing. . . (Net ’n oomblik, Teddy, broer.) Ek sal probeer, kyk of ek die wysie daarvan kan kry. Ek weet nie.

Daar wag op my ’n blye môre,
 Waar pêrelpoorte wyd oopswaai,
 En gaan ek deur die dal van smarte,
 Wag rus op my net om die draai.
 Eendag anderkant die sterflikheid,
 Eendag, God alleen ken plek of tyd,
 Gaan al die ratte van die lewe staan,
 Dan gaan ek woon op Sion’s berg. (Ja.)

²¹⁷ Hierdie ratjies wat in ons draai—sien, proe, voel, ruik, en hoor, hierdie klein sintuie en ratte wat in hierdie sterflike lewe draai, sal eendag stil gaan staan. Dan sal ek, self, en julle, sal ons gaan woon op Sion’s berg. O, ek hou daarvan, en julle? Weet dat ons daardie blye versekering het. Goed. Hoeveel ken ons ou dooplied? Nou, ons sal dit verander. Laat ons ons afsluitlied neem:

Neem die Naam van Jesus met jou,
 Kind van droefheid en van wee;
 Dit bring troos en vreugde vir jou,
 Neem dit oral met jou mee.

²¹⁸ Neem die Naam van Jesus met jou. Doen dit net, soos wat julle gaan. Goed, almal nou saam. Moenie vergeet nie, om agtuur in die oggend sal gebedskaartjies vir die diens uitgegee word. Die diens sal om nege-dertig begin. Ek sal om tienuur preek. Biddiens vir die siekes sal ongeveer elfuur begin.

²¹⁹ Môremiddag, môre-aand sal ’n evangeliese diens by die tabernakel wees. En môre-aand, julle almal wat julle bekeer het

van julle sondes en nog nooit gedoop is nie, daar sal wees. . . die poel sal oop wees; ons sal die mense doop in die Naam van die Here Jesus Christus.

²²⁰ Almal saam nou, terwyl ons uit volle bors sing. Broer Busty, jy weet nie hoe bly is ek en hoe dankbaar teenoor God nie. Weet julle, hy het na die dokter toe gegaan. En hulle sê vir my die dokter het na hom gekyk, en het net nie geweet wat om te dink nie. Hy het nie geglo dis dieselfde kêrel nie. O, dis geen geheim wat God kan doen nie. Is dit nie reg nie? Goed.

Neem die Naam (Laat dit weerklink!) van Jesus
met jou,
Kind van droefheid en van wee;
Dit bring troos en vreugde vir jou,
Nou, neem dit oral met jou mee.

Dierb're Naam (Dierb're Naam!), O hoe soet!
Aardse hoop en Hemelvreugd;
Dierb're Naam (O, dierb're Naam!), O hoe soet!
Aardse hoop en Hemelvreugd.

²²¹ Goed. Ek gee die diens nou oor aan die pastoor. Hy sal 'n paar woorde hê, of iemand aansê om ons te verdaag, wat ook al op sy gemoed is.

VRAE EN ANTWOORDE OOR DIE HEILIGE GEES AFR59-1219

(Questions and Answers on the Holy Ghost)

GEDRAG, ORDE EN DOKTRINE VAN DIE KERK REEKS

Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik gelewer in Engels op Saterdagavond, 19 Desember 1959, by die Branham Tabernakel in Jeffersonville, Indiana, V.S.A., is geneem vanaf 'n magnetiese bandopname en onverkort gedruk in Engels. Hierdie Afrikaanse vertaling is gedruk en versprei deur Voice Of God Recordings.

AFRIKAANS

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, SOUTH AFRICA OFFICE
58 DISA ROAD, ADMIRAL'S PARK, GORDON'S BAY 7140 WESTERN CAPE
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op 'n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as 'n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op 'n webtuiste geplaas word, in 'n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org